Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№№ 177—178 (1427—1428) ♦ П'ятниця, 27 вересня 1996 року ♦ Ціна договірна

Партійці можуть бути політичними суперниками — не ворогами

У приміщенні Верховної Ради України за участю глави парламенту і лідера Соцпартії Олександра Мороза відбулася консультативна нарада представників низки провідних політичних партій. Зібралися вони, щоб висловитися щодо своїх позицій стосовно майбутньої виборчої системи України та законопроекту про партії у нашій країні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Загадки ЧАЕС: загрози немає. Але небезпека існує

Збільшення нейтронного потоку і гамма-випромінювання в об'єкті «Укриття» Чорнобильської АЕС жодної загрози для населення і персоналу станції не становить, заявив в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» радник Президента України з питань ядерної безпеки, віце-президент Національної академії наук України Віктор Бар'яхтар, який є також науковим керівником Міжвідомчого науково-технічного центру «Укриття». Він наголосив, що не поділяє точку зору міністра охорони навколишнього середовища і ядерної безпеки України Юрія Костенка щодо можливості теплового вибуху, висловлену напередодні на прес-конференції. «Жодних умов для теплового вибуху немає», — сказав академік. Для його виникнення потрібно, щоб «досить довго відбувалася ланцюгова реакція і все довкола розігрілося до температури 900—1000 градусів за Цельсієм».

(Закінчення на 4-й стор.).

Представив та нагородив

25 вересня до Кіровограда прибув Президент України Леонід Кучма. Перед численним зібранням керівників міст і районів, промислових та сільськогосподарських підприємств, працівників апарату облдержадміністрації він представив нового керівника області Михайла Громового, який до цього працював генеральним директором асоціації «Кіровоградцукор». А Миколі Сухомлину —колишньому голові облдержадміністрації вручив нагороду —Почесну відзнаку Президента України.

Після короткого вітального слова Леонід Данилович відповів на запитання господарських керівників. Про їхній зміст можна лише здогадуватися, оскільки кореспондента «ГУ» на зустріч не пропустили.

Анатолій МАТВІЄНКО: На щасливі випадковості не сподіваюся — вірю в розум і працю земляків

100 днів минає відтоді, як на посаду голови Вінницької обласної держадміністрації було призначено Анатолія Матвієнка... Не випадково стоденний «ювілей» стає традиційним, бо досить чітко висвічує діяльність того чи іншого керівника високого рангу, окреслює перспективи.

(Закінчення на 3-й стор.).

Вродило добре. Але торік

В Україні за станом на 23 вересня намолочено 21,3 млн. тонн зерна, що на 7,8 млн. тонн (26,8%) менше, ніж торік, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в Міністерстві статистики.

З кожного гектара отримано по 20,9 центнера зерна (в 1995 році — 25,8 ц/га).

Життя буде холодне

Підготовка об'єктів комунального господарства і житлового фонду до роботи за зимових умов провадиться незадовільно, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у Міністерстві статистики.

Так, за станом на 1 вересня до роботи за зимових умов загалом по країні підготовлено 67% котельних, 72% теплових мереж, 76% центральних теплових пунктів.

Мінстат зазначає, що завдання з капітального ремонту водопровідних мереж виконано на 56%. Не завершено роботи з підготовки до зими 104,4 тис. житлових будинків: не відремонтовано покрівлі у 11,6 тис., опалювальні системи — у 21,2 тис., системи гарячого водопостачання — у 7 тис.

Приїздіть на «оглядини» зброї: гарбуза не дамо

Завершено офіційний візит до Києва делегації Міністерства оборони Хорватії на чолі з главою відомства Гойко Шушаком. Хорватські військовики мали зустрічі з Прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком, міністрами — оборони Олександром Кузьмуком, машинобудування, ВПК і конверсії Валерієм Малєвим, закордонних справ Геннадієм Удовенком. За результатами візиту підписано угоду про військове співробітництво між міністерствами оборони двох держав.

(Закінчення на 2-й стор.).

Дід Карпо та його коропи

Втім, перш ніж перейти до коропів, карасів, товстолобиків і навіть окунів, хочу запитати вас, чи знаєте ви, що таке «Натік»? Он куди загнув, скажуть ті читачі, котрим років побільше, й охоче пояснять вам, що «Натік» — це аж ніяк не скорочене дівчаче ім'я на кшталт «Свєтік»: «Натіком» звався колись давно трактор з дерев'яною кабіною, на гасі ходив. Це трактор молодості діда Карпа Ковальчука з Кантівки. Потім, коли дерев'яні трактори з моди вийшли, він різної техніки об'їздив багато. А помножте на гектари! Взагалі, здається, у діда Карпа улюблена арифметична дія — множення: дітей виховав семеро, онуків має тринадцятеро. На тракторах, правда, поставлено крапку. Нині дід Карпо — при коропах та іншій живності, яка завдяки йому росте й примножується. Там, на березі рибного господарства, він днює й ночує, там у нього двоє коненяток, та й людно часом буває. Улюблена приказка небагатослівного діда Карпа: «Хай живе!» — і цим усе сказано. Щоправда, є речі, яких навіть він помножити й оживити не може: від Кантівки сьогодні лишилось дворів двадцять, але то вже не дідова вина...

Кантівка
Хмельницької області.

Фото Сергія КАРПОВИЧА.

У номер

У ПАР та України багато спільного

Учора Голова Верховної Ради Олександр Мороз зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Південно-Африканської Республіки Пітером ван Рензбургом Хуссеном. «Після здобуття Україною незалежності відносини між нашими державами розвивалися переважно на рівні дипломатичних контактів, — зазначив Олександр Мороз. — Але враховуючи потенціал двох країн, а також те, що між нашими державами є багато спільного, сподіваємося, що ситуація скоро зміниться на краще».

На думку Олександра Мороза, необхідно розвивати міжпарламентські контакти, можливо, обмінятися парламентськими делегаціями. Окрім того, Голова Верховної Ради вважає, що двом країнам було б корисно розвивати співробітництво у машинобудівній, суднобудівній, космічній, атомній галузях. До речі, у листопаді до ПАР поїде урядова делегація, до складу якої ввійдуть десять фізиків-ядерщиків.

Довіра є, діло буде

Президент України Леонід Кучма зустрівся з головою правління, президентом та генеральним виконавчим директором американської компанії «Брук Груп Лтд» Беннетом Стефаном Ле Боу.

Беннет Стефан Ле Боу ознайомив Леоніда Кучму з планами будівництва Міжнародного бізнес-центру та п'ятизіркового готелю в Києві. Цей проект, наголошувалося на зустрічі, буде реалізовуватися за допомогою інвестування міжнародних фінансових інституцій без використання урядових гарантій, тому що існує повна довіра щодо фінансово-інвестиційного клімату в Україні.

У зустрічі взяли участь глава Київської міської держадміністрації Олександр Омельченко, представники американських ділових кіл, повідомляє Укрінформ.

Приїздіть на «оглядини» зброї: гарбуза не дамо

(Початок на 1-й стор.).

«Під час зустрічі з міністром Малєвим ми отримали інформацію, яка нас зацікавила, — сказав Г. Шушак на прес-конференції. —Також ми дуже задоволені, що побували на АНТК ім. Антонова». Подробиці переговорів хорватський міністр, посилаючись на їхню специфіку, не повідомив. Проте заявив, що найближчим часом в Україну прибудуть хорватські експерти — для «оглядин» тих видів української зброї, яка цікавить хорватів.

Анатолій БЕНЬ, «Голос України», Сергій КОВАЛЬЧУК (фото)

Партійці можуть бути політичними суперниками — не ворогами

(Початок на 1-й стор.).

Звісно, що, виходячи з партійних інтересів, представники багатьох партій (10 з 13, які взяли участь у нараді) висловилися за пропорційну систему виборів (партійні списки, пропорційне представництво від партії тощо). За цей варіант були, зокрема, соціал- і конституційні демократи, Партія зелених, «Державна самостійність України», УРП, КПУ, Демократична і Народно-демократична партії та деякі інші. Їхні аргументи зводилися до необхідності політичної структуризації суспільства, конструктивізації діяльності парламенту, де за чисто партійним принципом має утворитися лише кілька фракцій, які й візьмуть на себе головну відповідальність за законодавчу політику держави.

Представники трьох партій (Конгресу українських націоналістів, Соціалістичної та Ліберальної), схиляються до так званої мішаної системи виборів. Головний аргумент: ні народ, ні партії ще не готові до виборів лише за партійними списками. Пролунав і аргумент чисто тактичного плану: мовляв, треба бути реалістами — у нинішній Верховній Раді достатньо сил, щоб не допустити прийняття закону про пропорційну виборчу систему, а тому потрібно одразу пропонувати мішану. Щоправда, деякі партійці висловлювались за те, щоб підійти до цього хитріше: подати до парламенту проект з пропорційною системою з тим, щоб у процесі боротьби спробувати зійтися на мішаній системі.

Як повідомив координатор наради Віталій Кононов, начебто, за змішану систему виступають також Рух, ХДПУ, селянська партія, які, на жаль, участі у нараді не взяли. Але навіть те, що з 40 зареєстрованих в Україні політичних партій тринадцятьом, що цього дня радилися, вдалося зав'язати конструктивний цивілізований діалог, уже обнадіює. Як зазначив Олександр Мороз, такі зібрання партійців з різними політичними поглядами мають засвідчити зародження в державі цивілізованого процесу співпраці («Ми можемо бути політичними суперниками, але не ворогами»). А інші учасники наради додали, що це зробить можливим об'єднання на багатопартійній, а не кланово-мафіозній основі.

До речі, Олександр Мороз зазначив, що він наполягатиме на внесенні законопроекту про вибори народних депутатів до порядку денного роботи парламенту вже у жовтні цього року. А поки що учасники наради вирішили створити мобільну робочу групу для опрацювання цих питань.

Леонід РЕШОДЬКО, професор, президент Фонду Грушевського

Літописець і патріарх української державності

29 вересня, 130 років тому, в Хелмі в сім'ї вчителя гімназії народився Михайло Сергійович Грушевський — літописець і будівничий нової України

Протягом віків численні поневолювачі амагалися витравити в українського народу генетичну пам'ять першовитоків історії України. Висхідні принципи антиукраїнської історіографії до М. Грушевського будувалися на відомій тезі: Київська Русь — колиска трьох братніх народів, а «Киев — мать городов русских». Грушевський узяв за основу історії українського народу діаметрально протилежний постулат: Київська Русь є перша славна сторінка української державності, а український народ має тисячолітні традиції державності. Київська Русь, через Галицько-Волинську державу, що зупинила просування татаро-монгольських полчищ у Європу, набула свого безпосереднього продовження в козацькій державі гетьмана Богдана Хмельницького.

Очоливши в 1917—18 рр. Українську Народну Республіку, Грушевський, як історик, бачив коріння нової України в середньовічній українській державі — Київській Русі. Продовжуючи тисячолітню традицію державотворення, започатковану Володимиром Великим, а потім насильно перервану, Грушевський запропонував тризуб Володимира Великого як національний герб Української Народної Республіки.

Знаменно, що прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 року Конституція України конституювала головним елементом великого Державного герба України тризуб — знак княжої держави Володимира Великого (малий Державний герб України), підкресливши тим самим неперервність українського історичного процесу в контексті етно-політичного, культурного і територіального зв'язку сучасної України з Київською Руссю.

Указуючи на перспективи майбутнього розвитку України, духовного і економічного визволення народу, який став на новий шлях розвитку, Грушевський заповів нам передусім «знайти себе», свою стежку в світовому історичному процесі, «свою долю і свій шлях широкий».

«Україна не може йти далі старими стежками, —писав у політичному заповіті Грушевський, — ні тими, якими волік її силоміць насильницький московський уряд, ні протоптаними слідами буржуазних держав Заходу. Перше урвалось, дякувати Богові... Друге... — є також небезпекою великою, навіть більшою, тому що не знаходить такого різкого відпору в тих верствах нашого громадянства, які «роблять опінію», держать у своїх руках виховання, школу, пресу, і т. ін... Безсумнівно, протертими стежками ходити легше, хоч вони, кінець кінцем, як каже Євангеліє, ведуть до загибелі вищих моральних вартостей життя. Але спокуса велика, і тут от важливо те, що я підкреслював вище: «знайти себе» і не збиватись на чужу думку, а йти тією дорогою, яку вказали нам реальні обставини життя... Зістаньмося собою в нових формах нашого державного і соціального життя, знайдім собі в них відповідальний вираз!.. Самі розважні представники німецької чи іншої культури, в яку ми притьмом поперлись би переодягатись, осудили б нас за таке класичне «малоросійське самоотверження»... Ми можемо розвиватися нормально, зберігаючи нашу фізіономію, наші політичні і соціальні здобутки, нашу державну і економічну незалежність».

Чи сплатила відроджена Українська держава борг вдячності і шани своєму великому синові Михайлові Грушевському? Думаю, ні. М. Грушевський був не лише будівничим Української Народної Республіки — першим Президентом України і головою першого українського парламенту — Центральної Ради, насамперед, він був інтелектуальним трударем, який підготував і опублікував близько двох тисяч оригінальних праць не тільки з історії України і світу, а також з української літератури, соціології, етнографії, фольклору та інших галузей знань. Першочерговим завданням є видання Повного зібрання творів М. Грушевського, яке, за підрахунками істориків, складатиме понад 50 томів, у Києві до 6-ї річниці незалежності України має бути споруджено пам'ятник М. Грушевському та відкрито музей М. Грушевського. Поки не буде реалізовано ці проекти, годі й говорити про сплачений борг, виконаний наш обов'язок перед фундатором національної ідеї відродження нової України — Михайлом Грушевським.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звіт Антимонопольного комітету України за 1995 рік

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Звіт Антимонопольного комітету України за 1995 рік взяти до відома.
2. Визнати роботу Антимонопольного комітету України в питаннях забезпечення ефективного контролю за дотриманням антимонопольного законодавства в галузях агропромислового комплексу, енергопостачання і зв'язку та здійснення дійових заходів по захисту вітчизняного виробника і споживача незадовільною.
3. Комісії Верховної Ради України з економічної політики управління народним господарством до 1 листопада 1996 року внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення статусу Антимонопольного комітету України у відповідність з Конституцією України, враховуючи пропозиції народних депутатів України з цього питання.
4. Кабінету Міністрів України розглянути питання фінансування Антимонопольного комітету України і внести пропозиції разом з проектом Державного бюджету України на 1997 рік щодо фінансового забезпечення його діяльності на рівні, що випливає з завдань та повноважень Комітету.
5. Кабінету Міністрів України та Антимонопольному комітету України підготувати і до 1 травня 1997 року подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про захист економічної конкуренції.
6. Кабінету Міністрів України за участю Антимонопольного комітету України, з метою вдосконалення правових засад антимонопольної політики та захисту прав споживачів і виробників у галузях агропромислового комплексу, розробити і до кінця поточного року внести на розгляд Верховної Ради України пакет проектів законодавчих актів з питань регулювання ринків сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки, а також пропозицій щодо внесення змін до антимонопольного законодавства в частині визначення особливостей його застосування.
7. Антимонопольному комітету України:
- повною мірою реалізувати свої повноваження щодо проведення антимонопольної політики, спрямованої на усунення дискримінації вітчизняного товаровиробника;
- зупиняти цінові зловживання монопольним становищем, недобросовісної конкуренції через розгляд справ про порушення антимонопольного законодавства та економічну концентрацію;
- забезпечувати разом з органами державної виконавчої влади прийняття рішень щодо впровадження або скасування державного регулювання цін на продукцію монопольних утворень, а також демонополізацію окремих об'єктів, в тому числі у процесі приватизації підприємств агропромислового комплексу;
- активізувати роботу щодо поширення інформації про права та обов'язки підприємців і споживачів у відповідності з антимонопольним законодавством, добросовісної підприємницької діяльності;
- регулярно висвітлювати у засобах масової інформації питання реалізації антимонопольної політики.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ,
19 вересня 1996 року.

Віктор СКРИПНИК, «Голос України»

Анатолій МАТВІЄНКО: На щасливі випадковості не сподіваюся – вірю в розум і працю земляків

100 днів за кермом області

З ДОСЬЄ «ГУ». МАТВІЄНКО Анатолій Сергійович, 43 роки, родом з Бершаді, що на Вінниччині. За фахом — інженер-механік (закінчив Львівський сільськогосподарський інститут). Працював першим секретарем райкому, обкому комсомолу, з 1989 року — перший секретар ЦК комсомолу України. Обирався народним депутатом Верховної Ради. Передостаннє місце роботи — Український центр економічних і політичних досліджень.

Одружений, має двох синів.

(Початок на 1-й стор.).

Чим позначені ці дні в житті області? Можна говорити про певні зрушення у виробництві, зокрема про те, що Вінниччина однією з перших серед областей України виконала державне замовлення з продажу хліба... Та чи не найважливіше зрушення сталося в іншому. На перший погляд воно, може, малопомітне, бо, так би мовити, не матеріальне. Це те, що керівники усіх рангів переконалися: сподіватися на манну з неба марно, кожному належить по-справжньому запрягтися і витягувати воза з кризи. «Пересидіти» нелегкі часи й чекати, що проблеми вирішить хтось інший, — нікому не вдасться. Не хочеш чи не можеш —поступися місцем іншому, дієвішому, наполегливішому.

В утвердженні цього, звичайно, чи не вирішального значення набувають принципи і дії першого керівника. Сам Анатолій Матвієнко каже:

— І реалії життя, і совість нам підказують: важкого хреста мусимо пронести самі, зваливати цей тягар на майбутнє, тобто на дітей наших, — то воістину великий гріх.

Сьогодні змовчиш у малому, а завтра?

Свого часу попередник Матвієнка написав книгу «У диких заростях малини». Назва досить точно відображає нинішню ситуацію. Протягом двох останніх років — саме стільки часу обіймав високу посаду колишній глава адміністрації — Вінниччина, найбільша сільськогосподарська область держави, образно кажучи, опинилась у «диких заростях».

Вдаючись до такого порівняння, не маємо ані найменшого наміру образити колишнього керівника. Оцінка стану справ — це висновки урядової комісії. Саме вона вийшла з клопотанням про зміну керівництва в області.

А перед цим була заява Вінницької обласної організації Народно-демократичної партії Президентові України. У ній партійці чітко мотивували свою пропозицію: враховуючи критичний стан, що склався в області, призначити на посаду глави адміністрації нову людину. Тут таки називали прізвище цієї людини — А. Матвієнко.

Через два тижні після оприлюднення згаданої заяви вийшов Указ Президента: виконувачем обов'язків глави облдержадміністрації призначити А. Матвієнка.

—У таких справах теж не повинно бути випадковостей, — каже Анатолій Сергійович. — Був і залишаюся на такій позиції: люди мають знати, яка структура стоїть за тим чи іншим лідером, що саме ця структура відповідає за свого висуванця. Тому, коли порушили питання, чи варто піддавати гласності висунення моєї кандидатури, я наполягав: варто. Хоча добре розумів, що цим можу нашкодити собі. Так воно, зрештою, й сталося. Одразу знайшлися ті, що прийшли до Президента й запитали: «То що, ми вже виконуємо волю партії?»

Я вдячний Президентові, — продовжує співрозмовник, — не лише за довір'я, а й за розуміння ситуації.

Оплески були нетривалі

Оплески на честь нового керівника стихли досить швидко. У день представлення Матвієнка у новій ролі їх просто не могло не бути. Його виступ справив гарне враження — чіткий, конкретний і... людяний. «Хоч би де я працював, ніколи не забував рідної землі, яка вивела мене в люди. Я завжди мріяв повернутися додому».

Після першої виробничої наради засвідчилось інше. Після неї декому було не до оплесків. Зокрема, колишньому керівнику Ямпільської районної адміністрації. Привселюдно (нарада проводилася за допомогою селекторного зв'язку) йому було сказано: якщо перед вами лежить чистий аркуш паперу, візьміть ручку і напишіть, де ви хотіли б працювати...

Матвієнко, хоч і говорив спокійно, недвозначно дав зрозуміти: тішити себе ілюзіями щодо м'якості характеру чи панібратства, на що дехто сподівався, даремно. Вже після тієї першої наради, здається, всі розуміли: питати про роботу будуть жорстко. За певний час заяву на звільнення написав ще один районний керівник — з Могилева-Подільського. Схоже, позбудуться «теплих місць» і декотрі з обласних керівників. Правоохоронні органи — знову привселюдно повідомив Матвієнко — розслідують справи щодо «активної» діяльності декого навколо бюджетних коштів.

—Тим, хто сплутав власну кишеню з державною, —продовжує Матвієнко, — не допоможе ніщо. Телефонні дзвінки з високих столичних кабінетів теж. А щодо оцінки кадрів, то я постійно повторюю: оцінюватимемо їх лише за професіоналізмом. Спроможний виправити ситуацію, забезпечити динамічний розвиток виробництва — працюй. Ні — поступися місцем іншому.

З ініціативи нового керівника розроблено критерії оцінки роботи всіх керівних кадрів — від голів райдержадміністрацій до начальників обласних управлінь та директорів підприємств. Перед ними сформульовано конкретне завдання: найперше зупинити темпи спаду виробництва, а до кінця року забезпечити позитивну динаміку.

Таке випробування, нічого гріха крити, подобається не всім. У кулуарах можна чути невдоволення тим, як мете нова мітла. «Переламає хребти — з ким тоді залишиться? Він не має поки-що підтримки з боку жодної політичної структури в області, крім своєї партії».

Чи не найбільше невдоволення у керівної раті викликають привселюдні звіти. Після одного такого Матвієнку зауважили: «Що це ви, Анатолію Сергійовичу, приструнюєте нас, як хлопчиків? Хоч би попередили, що звітуватиму».

Йшлося, власне, про елементарні речі — керівник, у якого за плечима район, має знати про нього все будь-коли. Як я зрозумів, зауваження мало на меті інше. «Хотіли трохи приструнити нового голову, — почув від одного з учасників зібрання, — але, як видно, не на того натрапили...»

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА. *Про нового керівника вінничани хочуть знати як не все, то принаймні, якнайбільше. Один з наших читачів, Василь Григораш із Ямполя, запропонував поставити співрозмовникові декілька запитань — щоб краще знати, яка він людина.*

Ось окремі відповіді: «За знаком зодіака я Овен. Хоч у досягненні поставленої мети буваю впертий не як Овен, а як справжній бик».

*«Найбільший авторитет — змалку і, мабуть, на все життя — дід Павло (молодшого сина Матвієнки назвали на його честь. — **В. С.**) . Дід мій був філософом. Сільським. Просто мудрою людиною, до якої односельці завжди йшли за порадою».*

«Що для мене щастя? Мабуть, мої рідні, близькі люди. Про діда я вже сказав. Батько — подивитися, не герой, жодного подвигу не здійснив. А для мене —герой. Бо все життя прожив чесно, працював на совість. Мати, дружина — цим двом жінкам зобов'язаний найкращими людськими якостями, що їх маю. Сестра... Мені було дев'ять, коли вона народилася. Після того мати захворіла. Так сталося, що я для сестри був за няньку. Діти хороші... Гарна в мене рідня».

«Друзі? Їх у мене небагато. Я в дружбі людина непроста. Завжди зі своєю критикою. А кому це приємно?.. Товаришів багато, друзів менше».

Найголовніші союзники

Розмова з Анатолієм Сергійовичем відбувалася в його робочому кабінеті. Найперше, що перед бесідою впало у вічі — предмети на приставному столику. Хоч їх і виставлено в один ряд, але, як на мене, вони у жодному разі логічно не поєднуються: ні за формою, ні за змістом —статуетка сови і зображення якогось бога, малюнок пацюка і книги...

У кінці розмови я запитав про цей «загадковий ряд» предметів. Анатолій Сергійович відповів, як на мене, з особливим задоволенням. Одна з книг —«Конституція України». «Думаю, тут все зрозуміло: ми сьогодні, маючи незалежну державу, не повинні зрадити своєму вибору. Ми не перше покоління, яке має можливість утримати свою державність. Але перше, яке утримає її. Я переконаний у цьому».

—Друга книга, — продовжував Анатолій Сергійович, —це книга мого політичного опонента, але доброго друга і товариша Володимира Шовкошитного. Називається вона «Важкий хрест». Якщо відверто, я не те, щоб у захопленні від його поезії, але поділяю філософію автора. Це — філософія нашого вибору і нашої поведінки. Важкого хреста ми повинні пронести самі, звалити цей тягар на плечі наших дітей — то воістину великий гріх.

Щодо решти предметів. Сова, самі розумієте — це символ мудрості. Поруч з нею —бог багатства. Я думаю, що лише розумом і працею можна досягти багатства у прямому і переносному розумінні. А зображення пацюка на картині — так його рік... Картину напередодні Нового року подарував мені художник Андрій Чебикін...

Він посміхається, оглядаючи столик праворуч. « Це мої союзники. — І продовжує серйозно. — Є у мене й інші спільники — найголовніші. Я не сподіваюся на щасливі випадковості. Все треба брати розумом і працею. Ми подолаємо сьогоднішні труднощі. Неодмінно. Я всім серцем вірю у цих союзників — розум і працю моїх земляків».

Вінниця.

Михайло ВАСИЛАШКО, «Голос України»

Навчальна тривога — гірка засторога

... Густий дощ не міг приховати жахливу панораму на Стебницькому калійному заводі Дрогобицького району на Львівщині: гігантські, закопчені та іржаві металеві риштування, а довкола — уламки бетонних конструкцій, каміння, скла, цегли і металу. На колишніх поверхах деінде палахкотіло полум'я, з-під завалів викарабкувались люди.

Ще моторошніше стало за якусь мить, коли довкілля заглушили сирени потужних машин державної пожежної охорони під командуванням полковника Григорія Реви. Своє місце зайняли бригади швидкої допомоги.

До цього гулу додалися двигуни бульдозерів, скреперів, тягачів, кранів, суперекскаваторів Дрогобицької бригади військ цивільної оборони України. Рятувальні роботи, якими чітко командував комбриг полковник Олексій Титаренко, здійснювали майже 500 солдатів і офіцерів. На підмогу прибули спеціалісти транснаціональної рятувальної асоціації «Карпатська безпека».

О 14.30 по всіх гучномовцях, радіостанціях прозвучала команда «Відбій». День практичних занять-навчань з програми семінару, що проходив у Львові з 15 по 22 вересня, завершився. У ньому брали участь командири і начальники всіх структурних підрозділів цивільної оборони, керівники обласних держадміністрацій, Мінооборони, Міністерства внутрішніх справ, Міністерства охорони здоров'я. За ходом навчань спостерігали більше 250 представників іноземних держав, ООН, НАТО. Як зазначив один з американців, такої високої організованості, чіткості і оперативності дій учасників ліквідації навчальної аварії вони не очікували.

Та все ж, об'єктивнішу оцінку нашої готовності до надзвичайних подій можна було б дати тоді, коли такі навчання проводились в регіоні, де не дислокують регулярні частини ЦО. Хто б організував бригади рятувальників, техніку? Чи дочекався б потерпілий, поки з-під гір чи з Причорномор'я надійшла допомога? Ось питання. І вони гостро і предметно обговорювалися на семінарі.

Ходом навчання і семінару керували міністр з питань надзвичайних ситуацій Валерій Кальченко та начальник штабу ЦО України генерал-лейтенант Володимир Гречанінов.

Львівська область.

На знімку: фрагмент рятувальних робіт. Фото автора.

У номер

● *Донецьк*

Шахта самостійна — свято спільне

Ще не так давно колектив самостійної шахти «Краснолиманська» (Донецька область) приймав поздоровлення з нагоди мільйонної тонни вугілля, виданої на-гора з початку року. А днями у гірників з'явився ще один привід для свята — виконано річний план. Видобувши 1 мільйон 300 тисяч тонн палива, шахтарі наблизили календарний новий рік і нині видають вугілля в рахунок січня 97-го.

● *Черкаси*

«Богодухівка» вчить господарювати

Концепцію розвитку тваринництва Черкащини до 2000 року розглянула науково-практична конференція, що відбулася у черкаському НВО «Прогрес». Її учасники оглянули обласну виставку підприємств АПК з аукціоном племінних тварин, побували в агрофірмі «Богодухівка» Чорнобаївського району, де однією з найприбутковіших галузей економіки господарства є виробництво свинини.

У роботі конференції взяв участь віцепрем'єр-міністр України Михайло Зубець.

● *Львів*

Легенда постала у бронзі

У селищі Краковець Яворівського району відкрито пам'ятник легендарному командувачеві УПА Роману Шухевичу (генерал Чупринка). Генерал віддав життя за незалежність України, а його син Юрій Шухевич заплатив за неї довгими роками, проведеними у сталінських таборах. І ось тепер син зустрівся з образом батька, втіленим у бронзі. Пам'ятник відкрито за сприяння Яворівської райдержадміністрації.

А мешканці села Розвадова Миколаївського району відновили боївку УПА і насипали на місці загибелі повстанців символічну могилу. Лише тепер вдалося встановити імена загиблих героїв.

Ювілей тижня

Юрій ЗАДОЯ, *журналіст*

Маестро одухотворених чисел

Філософ Платон свого часу назвав математика Піфагора вожаком юнацтва. Чи може математик розраховувати на таке звання? Цілком! Ось живий приклад: київський педагог, заслужений вчитель України Ісаак Абрамович Кушнір. Сьогодні йому виповнюється 60 років, 37 з них віддано школі, і протягом усіх цих років він був для учнів авторитетом, улюбленцем і порадником. Нині доцент Кушнір працює у столичному Інституті вдосконалення вчителів, передає досвід молодшим колегам. А досвіду йому не позичати: двічі лауреат Фонду Сороса, учасник Міжнародної математичної олімпіади, автор дванадцяти книг, серед яких —популярна «Математична енциклопедія для дітей». Словом, Математик від природи! Цікаво, що сам ювіляр себе таким не вважає — він кохається у живопису і взагалі у мистецтві. Хто зна, можливо якраз це і дозволяє йому бути улюбленцем своїх вихованців...

Київ.

ПАРЛАМЕНТ РОЗГЛЯНЕ НОВІ МІСЦЕВІ ПОДАТКИ.

УСЬОГО 6 РІЗНОВИДІВ

Проект тижня

У ПРОЕКТІ закону про місцеві податки і збори, поданому Кабінетом міністрів для першочергового розгляду на сесії Верховної Ради, передбачено впровадити їх 6 нових різновидів.

Це збори на здійснення міжнародного туризму, за дозвіл на розміщення об'єктів торгівлі та сфери послуг, за дозволи на виділення земельної ділянки для індивідуального будівництва, а також на будівництво гаражів у міській зоні, на благоустрій сільських та селищних населених пунктів, за використання недержавних мов у назвах суб'єктів підприємницької діяльності.

У проекті визначено осіб, з яких місцеві збори не стягуються: діти віком до 17 років, інваліди I та II груп, учасники Великої Вітчизняної війни, воїни-інтернаціоналісти, ліквідатори аварії на Чорнобильській АЕС, чоловіки віком від 60 років і жінки віком від 55 років.

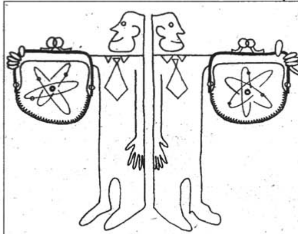
Валерій ДРУЖЕНКО, *«Голос України»*

Мирний атом піде по руках

Наміри тижня

Хвиля приватизації докотилася до АЕС. Держкоматом виступив з ініціативою про акціонування атомних станцій. Коментуючи цей крок, його голова Віктор Чубаров насамперед заспокоїв: на безпеці АЕС це не позначиться. За роботою станції, як і раніше, спостерігатимуть кілька регулювальних органів, а також Державний комітет з використання ядерної енергії. В той же час акціонування стане непоганим інвестиційним вливанням, дасть можливість добудувати блоки та здійснити їхню реконструкцію.

В енергетиці очікують й інших змін. Вони закладені в програму діяльності уряду, яку незабаром буде винесено на розгляд Верховної Ради. Їх концептуальна основа —подальше просування галузі в енергоринок: залучення коштів Світового банку та Європейського банку реконструкції та розвитку, приведення у відповідність політики споживання енергії з можливостями сплати. Робиться ставка і на енергозбереження.

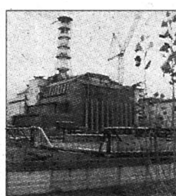

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Загадки ЧАЕС...

(Початок на 1-й стор.).

Однак, заявив В. Бар'яхтар, події останнього часу «не дають підстав вважати об'єкт ядерно безпечним. Усі три категорії небезпеки — екологічна, радіаційна та ядерна — йому притаманні».

Кажучи про можливість виникнення ланцюгової реакції в об'єкті «Укриття», академік сказав, що для цього потрібно, щоб приміщення 302/4, де зафіксовано збільшення і де знаходиться значна кількість розкиданого ядерного палива (за оцінкою В. Бар'яхтара, 160—190 тонн — ІФ-У), «було залито водою і в одному місці опинилося кілька тонн урану».

«Ядерного вибуху не станеться», — висловив свою думку В. Бар'яхтар. «Оскільки все розкидано —вірогідність невелика, — сказав він, — проте я не можу гарантувати, що його не буде».

За його словами, нині «треба дуже серйозно займатися будівництвом «Укриття». Одним з головних завдань В. Бар'яхтар назвав «створення системи надійного контролю за станом об'єкта «Укриття».

Водночас секретар Ради національної безпеки і оборони України Володимир Горбулін, коментуючи висловлювання міністра Юрія Костенка під час брифінгу в адміністрації Президента, заявив, що «не так песимістично» оцінює ситуацію у зруйнованому 4-му енергоблоці ЧАЕС.

В. Горбулін зазначив, що «загроза є». Він не уточнив, яку саме загрозу має на увазі.

За його словами, треба вжити термінових заходів для розв'язання проблеми об'єкта «Укриття», а дії України щодо Чорнобильської АЕС залежатимуть від того, як «велика сімка» виконає свої обіцянки.

Виставка тижня

Ольга КЛЕЙМЕНОВА, *«Голос України»*

У ШВЕЙЦАРСЬКОМУ БАНКУ ФОТООБРАЗІВ

Іще пару днів — і зачиниться кватирка, що існувала в уяві кожного відвідувача, аби крізь неї насолоджуватися Швейцарією.

«Вікно в Швейцарію»: така назва виставки, розгорнутої в Будинку художника України. Наголос експозиції, що відбувається під патронатом посольства Швейцарії, — на фотографіях, які ілюструють розмаїття життя в сучасній центральноєвропейській країні.

Передусім гості двох вдало оформлених залів відкривають для себе професійних фотографів. Анн-Марі Гробе, Нікола Фор, Мішель фон Граффенрід, Діно Сімонет і Христофор Хіртлер дозволяють нам зійти на альпійські вершини, скупатися в снігах, поговорити з селянами про родючі пасовиська, опинитися в охайних містах.

Експериментатори фотографії Алан Хумероз, Мюріел Олезен та Жерар Петреман пробуджують глядацьку фантазію. А киянин Віктор Марущенко ділиться швейцарськими враженнями. Усе це спонукає закохатися в естетику розкішної буденності, допомагає зрозуміти хоч на йоту, чим дихає країна туризму, банків та годинників.

До речі, годинники тут також представлено. А поруч з ними — й чудово поліграфічно виконані книжки. Є можливість зазирнути у світ преси, роздивитися хоровод соціальних типів, що їх фотовтілення розкидані по виставковому простору.

Цілісне враження залишає серія робіт дизайнера К. Д. Гайсбюлера, відомого своїм оформленням альбому про Марселя Марсо та зібрання афоризмів Оскара Уайльда. Плакати митця до вистав Цюрихської опери демонструють потужну школу графіки.

Чимало тут і матеріалів про швейцарсько-українські відносини. Серед них — документи з сімейних архівів, які розповідають про швейцарців-переселенців в Україну.

Виставка помандрує з Києва до Одеси, а потім — до Львова. І там наших громадян теж зачарує краса ландшафтів Швейцарії. І вони теж прочитають на одному із стендів гордівливе: «За кількістю населення та територією ми належимо до найменших країн світу, проте економічно — до найбільших».

Людмила ГРАЧ, *«Голос України»*

«Як довго ждали ми своєї волі слова»

«Круглий стіл» тижня

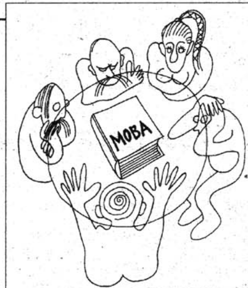
Саме так висловив свої почуття до рідної мови Олександр Олесь ще за часів революційного піднесення 1905 року. Нарешті ми дочекалися прийняття Конституції, в якій стаття 10 визначає державною в Україні мову українську. З огляду на надзвичайну важливість української мови у процесі державотворення Всеукраїнське товариство «Просвіта» ім. Т. Шевченка ініціювало «круглий стіл», який нещодавно відбувся у Спілці письменників України. Стурбованість його учасників — науковців інститутів літератури та української мови, Київського держуніверситету, депутатів Верховної Ради України, керівників політичних партій та громадських організацій, представників уряду, міністерств, Київського патріархату — передовсім була викликана відсутністю цілеспрямованої державної політики у галузі рідної мови.

— Годі Україні перебувати під тиском чужоземної мови. Потрібно якнайшвидше розробити комплекс заходів з перетворення української мови на живий щоденний інструмент спілкування, — заявив директор Інституту літератури Микола Жулинський.

Звісно, кожному слід починати з себе. Адже людина, яка недбало ставиться до рідної мови, позбавлена почуття власної гідності. А у нас нині владарює фарисейське ставлення до мови, визнав професор Анатолій Погрібний, бо ж нею не спілкуються ані певна кількість урядовців, ані викладачі навчальних закладів. Скажімо, дослідження, проведені Конгресом української інтелігенції, засвідчили, що у низці міністерств українська мова не в ужитку. Тож треба домагатися, щоб передусім на керівні посади призначали не байдужих до української ідеї людей.

Утім, учасники «круглого столу» не розводили зайвих балачок, а спільно виробили конструктивні пропозиції. Як-от: розробити спеціальний указ Президента «Про державну мову», найближчим часом провести конференцію із залученням державних діячів, представників Московського патріархату. Доцільно було б, на думку багатьох, при Київській держадміністрації створити контрольну комісію з виконання Закону про мову, який, до речі, не працюватиме повноцінно доти, доки не буде статті про адміністративну відповідальність за порушення статей закону.

«Круглий стіл» прийняв звернення до Президента України і Кабінету міністрів з проханням виділити кошти для закінчення роботи над новим українським правописом, адже мова видозмінюється, особливо в часи бурхливих суспільних подій.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Роман ФЕДОСЕВИЧ, журналіст

ДЛЯ КОГО «ГРАЮТЬ» ХЛОПЦІ ІЛЬЇНА?

або Дещо про комерцію

СКАНДАЛ, пов'язаний з надмірним інтересом Головної державної податкової інспекції міста Києва до спільного українсько-німецького підприємства «Марком», встиг стати надбанням столичної преси. ГДПІ вже шість місяців утримує незаконно конфіскований товар, не зважаючи на рішення Арбітражного суду та постанову Головного арбітра міста. Що слугує стимулятором надмірних зусиль податківців щодо окремо взятого підприємства, достеменно невідомо. Однак, незважаючи на цю незрозумілість, з упевненістю можна говорити про одне — суто державний інтерес податкової інспекції у даному конфлікті був вочевидь не на першому місці.

I

Ще півроку тому до спільного підприємства «Марком» практично ніхто не мав жодних претензій. Бо хто міг заперечувати проти активних дій на українському ринку гуртового імпортера високоякісних алкогольних напоїв? І ось кампанія, спрямована на дискредитацію «Маркому», збіглася в часі з наростанням претензій до алкогольного бізнесу і, зокрема, до торгівлі тими марками алкогольних напоїв, ексклюзивні права на дистрибуцію яких в Україні цілком належали українсько-німецькому СП, з боку іншого імпортера. Як наслідок, 19 квітня до головного офісу «Маркому» завітали працівники податкової інспекції... у супроводі близько десятка міліціонерів. Чи були підстави для надмірної охорони податківців? Судячи з усього — ні. Просто комусь потрібно було залякати працівників структури, щоб потім легше було розправлятися з її керівництвом. І цього податкова інспекція частково домоглася: «Марком» фактично затероризували розмаїтими перевірками, які тривали аж до 26 червня, а до того ж у компанії було вилучено всю фінансову документацію, що на практиці означає штучно створений параліч діяльності.

Чого прагнули податкові інспектори, слід би вже з'ясувати компетентним органам, бо дії податківців свідчать про те, що ГДПІ шукала лише зачіпки. Скажімо, в Радянському районі столиці перевірку магазину «Колгрін» податкова інспекція почала на предмет дотримання Закону «Про використання контрольно-касових апаратів і товарно-касових послуг», а закінчила констатацією буцімто підробки марок акцизного збору. Як податківці встановили факт підробки марок, відомо хіба що їм самим та тому дядечкові, в якого вони консультувалися, бо, як пізніше з'ясувалось у Арбітражному суді, ніхто й не прагнув переконатися у справній роботі приладу ультра-фіолетового випромінювання, ніхто не перевіряв марок на вагу та за іншими параметрами. Тобто перевірку провели абияк. Але через таку банальну «дрібничку» в «Маркому» конфіскували продукції на 5 мільярдів карбованців.

Щось подібне було і в Дарницькому районі столиці. Податкова інспекція разом з податковою міліцією розпочала перевірку з контрольно-касових апаратів, а закінчила марками акцизного збору. До речі, під час перевірки доходило й до «комічного»: з'ясовується, у нас є податкові інспектори, які можуть протягом десяти хвилин перевірити 12575 пляшок спиртного і встановити, що на них підроблені акцизні марки, й оформити акт вилучення товару. Щоправда, спочатку «Маркому» «шили» ще брутальніше звинувачення, спростувати яке не міг би хіба що сліпий, безрукий і безногий: «Немає марок акцизного збору». Пізніше, мабуть, організатори «акції» вирішили, що у своїх домаганнях вони «трішки перебрали», а тому і змінили вердикт. Пізніше вони змінили і характер домагань: зокрема, на торговельно-виставковий зал СП, розташований у Шевченківському районі, облаву влаштовували з причини «наявності належної документації на право торгівлі алкогольними напоями». А закінчили, звісно, марками акцизного збору. Як наслідок, у Шевченківському районі Києва у фірми вилучили 1237 пляшок спиртного загальною вартістю 3,25 мільярда карбованців. У Старокиївському і Харківському районах Києва податківці вже полювали саме за марками акцизного збору. Тобто проводили «планову» перевірку підприємства «на предмет виконання встановленого порядку ведення реалізації та торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами і відповідності марок акцизного збору встановленому зразку». У Харківському районі ГДПІ Києва так спромоглася «планово» перевірити «Марком», що акт вилучення 11520 пляшок алкогольних напоїв з акцизними марками «не встановленого зразка» оформила 26 квітня, а саму перевірку зробила 29 квітня (оригінально, чи не так?). Наслідок її виявився теж невтішний: компанію «виставили» на 21,8 млрд. крб.

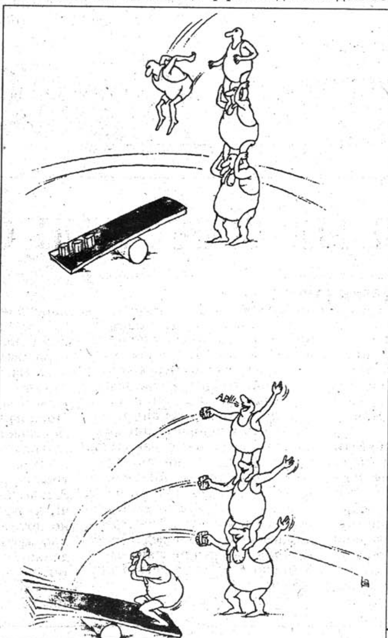
Уже з самого початку справи податкової інспекції проти СП «Марком» було видно, що її шито білими нитками, але все ж таки важко зрозуміти, кому потрібен був «наїзд»? «Чорному ринку»? Можливо, коли зважити на те, що протягом тривалого часу деякі структури прикривали свої підробки маркомівськими документами. Конкурентам? Це вже реальніша версія, бо претензії і зв'язки цієї структури своїми щупальцями сягають поважних людей з Державного митного комітету. Але про це нижче.

II

Що мали на меті податкові інспектори, «наїжджаючи» на «Марком», залишається загадкою й донині. Якщо вони в такий спосіб прагнули поповнити державний бюджет, то це слід розцінити як велику помилку, бо саме через створення штучного паралічу в діяльності компанії бюджет недоотримав податків і платежів більш як 70 мільярдів карбованців (700 тис. гривень). А заяви про те, що «Маркомом» недоплачено до держбюджету понад 585 мільярдів карбованців митного та акцизного зборів, а також податку на додану вартість , видаються, м'яко кажучи, смішними, бо таких грошей просто не було. Це, до речі, пізніше чітко встановив арбітражний суд.

За всіма позовами «Маркому» про визнання санкцій податкової інспекції безпідставними арбітражний суд протягом травня-червня встановив, що дії податкової інспекції стосовно конфіскації товару, який належав «Маркому», не мали правового обгрунтування. Й розпорядився повернути компанії все конфісковане. Окрім того, було встановлено цілу низку фактів, які доводили непричетність СП до підробки марок акцизного збору. Адже одну з перших партій марок, які не мали водяних знаків та волокон, що ламінують, виготовили на Київській офсетній фабриці, і частину їх було продано Головною податковою інспекцією «Маркому». Спроба оскаржити рішення арбітражного суду в Головного арбітра міста бажаного результату податковій інспекції не дала, бо аргументи податківців були відверто недостатні.

Єдине, що залишалося податківцям у даному разі, —пошукати «зачіпки». І вони її знайшли, взявши в союзники деяких поважних чиновників з Київської митниці. Але спочатку були дуже «цікаві» висновки податкової інспекції. За наполяганням начальника головної державної податкової інспекції Віталія Ільїна, міські податкові служби «народили» унікальний акт, яким виставили пені за несплачені податки на загальну суму 17,433 млрд. крб., а коли й цього виявилося замало, «Маркому» «пришили» факт ввезення продукції, назва якої не відповідала назві товару в митній декларації, накладній та інвойсі. Простіше кажучи, податківці вдали, що фірма під виглядом горілки ввозила лікери, й через це бюджет недоотримав понад 585 млрд. крб. Не треба досконало володіти іноземною мовою, щоб знати таку дрібничку, як та, що на Заході для будь-яких алкогольних напоїв використовують назву «alkoholok liquer's», але податківці вдали, начебто такої дрібнички вони не знали. Як наслідок, митників переконали в ідеї «кидонути» українсько-німецьке СП на вже не раз згадувані 585 млрд. крб.

Дії митників у цьому напрямі були ще «вишуканіші».

До понять «лікер» чи «горілка» вони вже не чіплялися, зате знайшли трохи оригінальнішу «зачіпку». Наводжу мовою оригіналу: «Із-за неповного комплекту документів, які були заявлені при декларуванні суб'єктом та неповних даних щодо товару, які містились у рахунках-фактурах (інвойсах) і товаротранспортних накладних (CMR) розрахунки були зроблені приблизно, виходячи з граф: 31, 35, 38 (ВМД)». Так-ось, через цей «неповний комплект документів» фірмі нараховують всіх видів платежів лише за імпорт горілки на 585 млрд. крб., а за імпорт пива — на 88 млрд. крб. Мотив для таких санкцій теж довго не шукали: фірма, на їхню думку, «приховала у цифрових даних справжню кількість чистого продукту». Як розуміти такий висновок —невідомо. Чи то посуд, у якому «Марком» перевозив напої, не сподобався митникам, чи ще щось? У акті службового розслідування запис уже не так вражав. З'ясувалося, що фірма не вказала документів, на підставі яких у митній декларації було наведено дані про масу товару. Але весь парадокс і полягає в тому, що митна декларація сама по собі не потребує жодних додаткових підтверджень наявності товару. Все, зрештою, можна перевірити. Але митники не завдавали собі додаткового клопоту і «кваліфікували ці шахрайські дії як недекларування предметів та їх переміщення через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, а також як такі, що спричинили недобори платежів». Звідки з'явилася впевненість у тому, що дії «Маркому» шахрайські, ніхто не пояснив. Просто хтось захотів запалити фірмі червоне світло, а митниця в цьому зіграла роль «козирної шістки».

Для ще більшого «козиряння» один з керівників Держмиткому спробував своїм розпорядженням припинити зовнішньоекономічну діяльність СП «Марком» начебто через недобори платежів. Проте чинним законодавством такі речі не передбачено, як не передбачене і списання суми так званого «недобору» з рахунку СП. У результаті... на світ божий з'являється «по-соломонівськи» мудра вказівка Київській митниці: «у разі необхідності повторно звернутися до Держмиткому з поданням на застосування спеціальних санкцій» за підписом заступника голови комітету С. Яценка. Звичайно, такі речі аж ніяк не вписуються у чинне законодавство, але чого не зробиш для доброго друга Ільїна, а тим більше тоді, коли є спільний інтерес. На нещастя ГДПІ та митниці, таких «жартів» арбітражний суд не розуміє, а тому безпідставно конфіскований товар рано чи пізно доведеться повернути законному власникові. Навіть попри те, що декому цього дуже не хотілося б.

III

Незважаючи на те, що на «Маркомі» обпеклись і податкова інспекція, і митниця, війна проти фірми не припиняється. Товар, який належить «Маркому», згідно з рішенням арбітражного суду Києва повертати ніхто й не думає. Наскоки на фірму не припиняються, традиція виставляння штрафних санкцій триває, а документів не повертають. Дійшло вже до арештів вантажівок з дитячими йогуртами, які, на думку митниці, або не можуть бути дитячим харчуванням, або щодо них немає висновків Міндоров'я Франції. Арбітраж, щоправда, в таких питаннях ставить усе на свої місця: зобов'язує повернути вантаж, а митниці виставляє штрафні санкції. Але фірмі від судової сатисфакції не легше — вантажів їй все одно не повертають.

Останнім часом біди «Маркому» перекинулись і на партнерів. Зокрема, проблеми з митницею почали з'являтися в акціонерного товариства «Ксана холдинг». У цього АТ то конфіскують вантажі, то влаштовують проти нього справжню гру у футбол. Остання епопея «Ксани» почалася з того, що митникам закортіло побачити ліцензію на імпорт алкогольних напоїв. Коли її було представлено, почали вимагати висновку центральної митної лабораторії про митну вартість вантажу (вина). Але коли й цих вимог виявилося замало, у хід пішов останній аргумент: не збігаються умови контракту у зв'язку зі зміною курсу валюти. Отакої! З'ясовується, зміна курсу валюти вже після факту проплати за вантаж ще може тягти за собою якісь юридичні та фінансові наслідки для імпортера? Звичайно, в будь-якій іншій країні з таких речей лише розсміялися б. Але то все там, а в нас...

Малюнок
Анатолія КАЗАНЕВСЬКОГО.

Вадим БІЛУН, журналіст

Колись там пройшли угри

А тепер угорці спитали, чи можна знак поставити? І отримали відповідь...

УГРАМ у IX столітті стало дуже погано за Волгою. І рушили вони великими й войовничими колективами у пошуках кращої долі під проводом семи вождів, які звалися гетумогер (сім мадяр).

До речі, одному з них, Альмошу, присвятив свої рядки Іван Франко. Вони звуться «Альм-угорський воєвода».

Подорожували тоді великі колективи дещо специфічно. З вогнем і мечем. Бо інакше — уколошкають і сліду не лишиться. Отож у чоловіків — коні, мечі, списи, стріли. У жінок — діти на руках, тварини під наглядом. Як ото сказала поетеса:

Честь мужская — не медный грош,
После битвы — победный ковш.
Остальное — женская доля.

Отож було всього — і битв, і ковшів, і «веселих» жіночих доль. Вступили славні угри і в землі Київської Русі. Під Києвом схрестили мечі з нашими предками. Іван Франко написав про це двадцять рядків і назвав «Альм під Києвом». Завершивши словами, що угри з Руссю врешті-решт «помирились, сприязнились». Тобто, мусили йти далі, бо тут уже було зайнято міцно.

І пішли угри до Карпат. В горах і сумніви мучили, і зневіра. Занепали духом. Не всі, звичайно.

Та раптом — відкрився перед ними Верецький (інша назва — Ворітський) перевал. А за ним — шлях униз, у долину квітучу. І майже незаселену. Бо Рим давно занепав, а Візантія саме почала занепадати, то й не дотягувалися вже сюди. Зрадили угри невимовно і почали освоювати нову свою Батьківщину, якою стала їм та долина придунайська.

А дружили й сварилися угри з усіма сусідами, й з русичами теж. І ставали до спілки з князями галицькими проти спільних ворогів, і оженив Данило Галицький сина свого Лева (який започаткує незабаром Львів) на угорській королівні.

А ще князі київські, великі й не дуже, час від часу запрошували угрів узяти участь у їхніх «дискусіях» у боротьбі за владу і власність, сиріч за князівські столи в різних містах Русі Київської. Як бачите, нічого нового ми й зараз не придумали: вже в Русі Київській були і боротьба за владу і пов'язану з нею власність, і кілери, і зрада, і велич. З однією різницею — тоді за владу і власність боролися здебільше відкрито. За мечі, за коней — і гурт на гурт з войовничими вигуками.

Часи змінювалися. Угорці стали другою нацією в імперії Австро-Угорській, українці — такою ж другою — в Російській, а потім у радянській. У тих імперіях бувало всякого. Цар-батюшка вирішив допомогти віденському колезі навести лад в Угорщині в 1848-му. Серед тих «стражів порядку» в російській армії було, звичайно, й чимало українців. Угорці теж «не соромилися», пізніше наводячи свій «лад» в українському Закарпатті. Всіх українців — у гори, а де родюча рівнинка — там сідав угорець.

А в 1956-му доблесна Радянська Армія мовою танків пояснила угорцям, щоб не виходили з колії, яка веде у щасливе майбутнє.

Отож усякого бувало в нашому з угорцями минулому. І доброго, і лихого. Але при тому незмінним залишалося одне: угорців, народ порівняно нечисленний, поважали всі сусіди.

Григорій Сковорода, наш геніальний філософ, частину своєї молодості провів в Угорщині, у складі Токайської комісії, і з того часу називав цю країну не інакше як «любʼязною Унгарією». Іван Франко написав «Угорську національну сагу», вельми поважав справи вождя угорської революції 1848 року Лайоша Кошута, але й справедливо дорікав угорцям за політику гноблення закарпатських українців. Визволитель Італії Гарібальді мав у своїй невеликій армії легіон угорських добровольців, ветеранів 1848-го, і вельми високо їх цінував.

Найсвітліші сторінки стосунків угорського й українського народів написано в останні п'ять-шість років. Коли й Будапешт, і Київ позбулися опіки соцтабору та його керівників і почали самі вирішувати свою долю. Ще не було в Україні референдуму й обрання Президента, а в Будапешті вже приймали Голову Верховної Ради України Леоніда Кравчука як керівника незалежної держави. Посольство тоді ще СРСР перебувало в стані прострації, бо не знали, як на те реагувати. А часи, коли посол Андропов (1956-й рік) міг ввести танки, давно минулися...

Ще тоді, в період СРСР, Угорщина першою підписала з Україною дев'ять угод, три з яких безпрецедентні, бо за суттю своєю міждержавні: про основи взаємовідносин, декларація про охорону прав нацменшин, консульська конвенція.

Угорщина всіляко сприяла й сприяє входженню України в європейські структури, бо мала там вагу, бо й за часів соцтабору, на відміну від України, могла робити деякі самостійні кроки. Вельми успішно попрацювала, після здобуття нашою державою незалежності, й змішана україно-угорська комісія з питань національних меншин, підписано низку договорів, відкрито пункти спрощеного перетинання кордону між двома державами, працює ціла низка міжурядових угод, є добрі міжпарламентські зв'язки.

Здавалось би, чого краще?! Зміцнюйте дружбу, зв'язки, торгівлю. Аж ні, з'явилася й перша ложка дьогтю у стосунках сусідніх держав.

Пам'ятаєте про Верецький перевал, що розділяє Львівську й Закарпатську області? Для угорців той перевал — символ в історії, в знайденні нової Батьківщини. На тому перевалі у їхніх предків з'явилася надія, що подорож з Азії завершується щасливо, що не згине народ їхній. Порівняти той символ у нашій історії можна хіба що з перемогою Святослава над Хазарським каганатом, що прагнув заволодіти Київською Руссю, а в історії біблійній — з виходом євреїв з Єгипту на чолі з Мойсеєм. Недарма ж Іван Франко написав і геніальну поему «Мойсей», і поетичний цикл про давніх угорців. Хвилювала його ця тема.

За часів Австро-Угорської імперії святкувалося 1000-ліття знайдення угорцями Батьківщини. І на Верецькому перевалі було встановлено пам'ятний знак. Потім його було зруйновано. І ось Угорщина наближається до свого 1.100-ліття. І культурна спілка угорців Закарпаття — громадян України — виступила з пропозицією встановити новий знак. Про те, що тут проходили угорські племена. Судили-рядили, погоджували і вирішили: встановити пам'ятний знак на честь дружби українського й угорського народів і присвятити його також 1.100-річчю Угорщини і 5-й річниці незалежності України. Одним словом, варіанти є. Що в них поганого? Аж нічого. Угорці Закарпаття вже й земельку придбали, аби знак на ній поставити.

МЗС Угорщини звернулося до нашого МЗС із проханням сприяти. Угорці, зрозуміло, ні на що більше не претендують — лише знак встановити як пам'ять про ту надію, що окрилила колись їхніх предків. І вони б сюди їздили, туризм, дивися, сприяв би підйому навколишніх українських сіл тощо.

Але, Господи, який почався тиск і на наше МЗС, і на інші урядові структури з боку професійних вболівальників за неньку-Україну! Є, знаєте, така порода людей, які нічого не вміють, лише писати тріскотливі відозви, мітингувати і вболівати. І здригнулися наші урядові структури, і відмовили угорцям. Чим образили і українських угорців Закарпаття, і, безперечно, угорців самої Угорщини. Бо якщо йти за такою вивихнутою логікою відмови, то по всьому світові треба знести чимало пам'ятників і пам'ятних знаків. А «логіка» така.

Ура-патріоти аж захлиналися: угорці, мовляв, коли через Русь ішли, дітей вбивали наших і жінок. То ми, мовляв, і такі речі в пам'ятниках увічнимо. Наче наші предки, далекі й ближчі, скажімо, вої Святослава чи козаки запорізькі у боях і походах особливо гуманними шаблями й стрілами користувалися, а після битв виключно на арфах грали і перечитували Плутарха.

Цивілізованим людям слід брати з минулого не дикість, не ненависть, яка лише ненависть і породжує, а щось же таки інше. Чи не так?

Або хоча б не псувати стосунки з сусідами, коли приводу для цього немає...

Німці ж ось зовсім недавно (в історичному вимірі) Україною «подорожували». І ми дозволяємо їм відшуковувати, облаштовувати кладовища, ставити хрести, знаки. І то правильно, цивілізовано. Та й повчально: бачиш, ледве кісточки знаходимо тих, хто приходив з мечем. Отож приходь з маркою...

А до угорців, які «подорожували» 1.100 років тому — інший стандарт? Ну спробували вони притиснути (а хто тоді не пробував) Київську Русь, побачили — не вийде, місце зайнято. Та й рушили далі. Велике переселення народів, в ар'єргарді якого йшли угри, звичайно ж, дещо відрізнялося від пікніка.

В історії кожного народу є сторінки перемог і ганьби, слави і поразок, відчаю і надії. Для угорців перехід через Верецький перевал став дороговказом на довгому шляху в майбутнє. Той перевал не на їхній землі. На нашій. Бо вони йшли, а ми вже тут жили. Але чому ми маємо не дозволяти їм вшанувати останнє значне кочів'я їхніх предків, здійснене у пошуках до життя осідлого?

Прізвищ деяких наших урядовців і ще деяких горе-політиків не називаю виключно заради надії, що отямляться...

До речі

Розмова двох президентів про Лесю Українку

***ВІДОМИЙ** угорський літературознавець, дослідниця творчості Лесі Українки та глибокий знавець єгипетської поезії Єва Грігаші нещодавно зробила сенсаційну заяву: в результаті довгих пошуків їй пощастило знайти віллу в Єгипті, де, лікуючись від важкої недуги, провела останні роки свого життя Леся Українка. Вілла Тевфік, де на початку XX століття був санаторій, розташована у місті Гелуані.*

Є. Грігаші активно співпрацює з Товариством української культури Угорщини, яке звернулося з проханням до Президента Угорщини А. Гьонца інформувати під час візиту до Єгипту Президента Х. Мубарака про сенсаційну знахідку, а також сприяти встановленню меморіальної дошки на честь Л. Українки. А. Гьонц — відомий шанувальник Лесиної поезії, тому він не залишив без уваги прохання української громади в Угорщині й порушив це питання під час розмови з Х. Мубараком, який обіцяв задовольнити прохання президента. В єгипетській пресі також з'явилося кілька публікацій з цього приводу, серед них й інтерв'ю Є. Грігаші.

Нині Посольство України в Угорщині ініціювало розв'язання цього питання перед зацікавленими українськими відомствами та громадськими організаціями. Важливо встановити меморіальну дошку чи пам'ятний знак ще цього року — в рік 125-річчя від дня народження великої Лесі.

Те, що питання про увічнення пам'яті Л. Українки в Єгипті поставив Президент Угорщини, є чи не найкращим підтвердженням високого рівня добросусідських відносин між Україною та Угорщиною, які історично склалися вже з перших днів нашої незалежності.

(Вл. інф.).

Людмила ГРАЧ, «Голос України»

ІМПУЛЬСИ-НЕВИДИМКИ,
або Чому у пращурів не боліла голова

ГОЛОВНИЙ біль, раптова втома, пригніченість, підвищена сонливість стали вже нормальним явищем у нашій повсякденній круговерті. Якщо хтось і замислювався, звідки беруться всі ці негаразди, то, певно, списував їх на примхи погоди, скажімо на магнітні бурі. Помічено, що людина почасти без видимих причин відчуває дискомфорт у побуті, на виробництві, в транспорті. Як водиться, власну втому кожен пояснює по-своєму. Однак цьому явищу все-таки має бути якесь науково пояснення, — звертаюся до кандидата технічних наук зі стандартизації та уніфікації, члена-кореспондента Міжнародної академії інформатизації Володимира Шевченка, який присвятив цьому свої 30-річні дослідження.

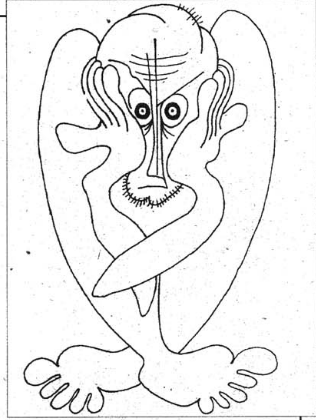
— Уся річ у тім, що ми живемо в електромагнітному полі Землі, а отже, нейрони мозку налаштовані на це поле. Зміна його напруги, природно, впливає на наші біоритми. Тому близько 2-ї та 14-ї години простежується зниження артеріального тиску. Саме о цій порі найбільше народжуваностей і випадків смерті. Під час грози чи хуртовини напруга електричного поля на поверхні Землі сягає 5 тисяч В/м замість звичайних 150. Проте до всіх цих природних чинників людина пристосувалася. А от як бути із джерелами штучного електромагнітного випромінювання? Їх з кожним технічним винаходом, запровадженим у виробництво, дедалі більшає. Важко навіть полічити, скільки побутових електроприладів, автомобілів, теле- та радіозасобів експлуатує людство. Ясна річ, усе це прогрес, але, приміром, не кожна господиня замислюється над тим дискомфортом, який сама собі створює, одночасно увімкнувши телевізор, радіо, праску, пральну машину. Адже від такої какофонії різних електромагнітних частот нейрони в наших головах просто-таки скаженіють. Особливо від цього впливу потерпають діти. До слова, дані Всесвітньої організації охорони здоров'я свідчать, що електромагнітні випромінювання природного і штучного походження небезпечні так само, як і радіоактивні.

— Водночас сумарне електромагнітне та радіоактивне опромінення теж може призвести до непередбачуваних наслідків, — каже Володимир Іванович. — Між іншим, деякі країни вбачають у поголовній комп'ютеризації, радіотелефонізації тощо національну проблему. Тож у Франції, Німеччині, Данії вже запроваджено закони з електромагнітної сумісності технічних засобів.

Під час розслідування аварій, авіакатастроф з'ясовується, що людина часто стає чи не основною їх причиною. Мовляв, оператор, водій чи пілот задрімав, був неуважний, порушив відповідну інструкцію. І, як звичайно, після покарання так званих винуватців усі заспокоюються. А дарма, адже фахівці помітили таку закономірність: літаки здебільшого зазнають аварій в районах аеродромів, аеропортів, тобто в зонах найбільшого енергонасичення. Так само, як і потяги на підході-виході до станційних стрілок тощо. Виходить, чим автоматизованіший процес управління за допомогою технічних засобів на мікроелектронних системах, тим гірше для самих об'єктів управління... Але, з'ясовується, цього можна уникнути, приборкавши небажаний імпульс спеціальними технічними засобами. До речі, одна з гіпотез катастрофи російського літака на Шпіцбергені, за словами В. Шевченка, це те, що в бортовий комп'ютер міг прослизнути імпульс іззовні (від снігового заряду) і тим самим задати хибний курс. Якби пілоти мали змогу контролювати зміни електромагнітної обстановки, то цю та інші катастрофи можна було б відвернути, вчасно вживши відповідних заходів.

Не завадило б мати й у повсякденному житті прилади-індикатори для визначення рівня електромагнітного випромінення. Так, удома бажано мати схему розміщення електропроводки, щоб знати, де поставити ліжко, телевізор, холодильник тощо.

— Перевірений факт — зменшити ризик від імпульсів-невидимок можуть кактуси, які поглинають електромагнітну енергію. А поки що остаточне розв'язання проблеми електромагнітної сумісності у побуті, на виробництві, в транспорті можливе лише в наступному столітті, — підсумовує В. Шевченко. — Але перші кроки наша держава має робити вже нині, залучивши фахівців України до всебічного, комплексного вивчення підступного імпульсу та розроблення надійного захисту від нього.

Максим РАБЕРА, журналіст

Чому Париж не під соломою?
(Цікаві факти з історії покрівельної справи)

НАС ОТОЧУЄ безліч речей. Багато з них такі звичні, що ми навіть не помічаємо їх. Зокрема це стосується і звичайних покрівель...

Багато цікавого дізнався я, коли журналістська доля звела мене з фахівцями будівельної фірми «Технобуд» — справжніми знавцями у сфері технології створення покрівель — на виставці «Контрактовий ярмарок».

Покрівлі мають дуже давню історію, насичену цікавими, а то й парадоксальними фактами.

Вже в епоху неоліту з'являються рукотворні житла. І за перші покрівлі в них слугували шкури тварин, і цей матеріал, виявляється, був чи не найкращим з покрівельних матеріалів, створених навіть у наступні, більш розвинені у технологічному відношенні часи. І це завдяки особливостям шкіри: вона м'яка, набуває будь-якої форми, водостійка, міцна і горить погано.

А далі різними були покрівлі: солом'яні, з очерету, з пальмового листя, і череп'яні, і з дерева, і з каменю, і навіть з благородних металів. Наприклад, Платон стверджував, що покрівлі в Атлантиді були зі сплаву золота і срібла...

А от коли конкістадори Франсіско Піссаро вдерлися до Перу, іспанці з подивом помітили, що міста «варварів» сплановані і збудовані значно краще за європейські. Та найбільш вразило завойовників те, що всі ці дива архітектури з чудово обробленого каменю, навіть палаци та храми, були вкриті... очеретом. Володіючи усіма таємницями гончарства, інки не дійшли до черепиці. Не змогли чи не було потреби?

Наші предки теж здавна довершено володіли секретами обробки глини. Та за покрівельний матеріал використовували солому. А чому не черепицю? Адже і надійна вона, і вогнестійка (саме тому в європейських містах і віддавали перевагу черепиці за її вогнестійкість, бо велика скупченість будинків у містах середньовічної Європи створювала постійну загрозу пожеж).

Що ж до України, то невеликі міста складалися з окремих садиб, що значно знижувало небезпеку загальних пожеж, а найродючіша у світі земля постачала соломи необмежено. А у створенні хатнього мікроклімату солома переважає черепицю, до того ж її легше і зручніше укладати, а про вартість і казати нема чого. Отож скласти соломі конкуренцію у черепиці на наших землях шансів було мало.

Багато є причин, чому перевага в різні часи у різних географічних умовах віддавалася тим чи іншим покрівлям.

Та наслідки вибору того чи іншого покрівельного матеріалу не менш цікаві.

Наприклад, дивлячись на силуети Парижа та Києва початку цього сторіччя, одразу можна помітити відмінності у стрімкості дахів. Тоді всі дахи мали схил, але у Києві й більшості міст тодішньої Російської імперії, на відміну від Франції, дахи були значно менш круті.

А викликано це тим, що у Франції переважно використовували черепицю, яка зумовлює більшу крутизну дахів. А у Російській імперії — переважно залізо. І справа тут не в традиціях, а у монополії. Адже на початок сторіччя тут існували два потужні трести, які цілковито монополізували виробництво і реалізацію покрівельної жерсті. Це — добре відомий з історії «Продамет» і менш відомий, але не менш потужний, уральський трест «Кровля». Саме вони змогли майже одній шостій земного суходолу нав'язати жерсть як покрівельний матеріал. Що й визначало силуети міст.

А подивіться на дахи сучасних будівель. Вони не тільки пласкі, а й набувають довільних форм складних геометричних поверхонь. Ну, хоча б, дах палацу «Україна». Це стало можливим завдяки сучасним рулонним покрівельним матеріалам, які мають, до речі, значні переваги над традиційними. Наче завернувся черговий виток історичної спіралі, і на новому технологічному рівні покрівельники знову звернулися до гнучких і пластичних матеріалів, але вже не шкур (не напасешся!), а до рулонних стрічок. Отож, покрівельні матеріали (і ті, хто створює покрівлі) формують силуети міст, які слугують джерелом натхнення художників і поетів.

І це теж цікаво, бо покрівельна майстерність, як і всяка майстерність, — це вічна творчість, і майбутнє її безмежне. Як воно виглядатиме, як вплинуть на силуети наших міст покрівельники? Той же «Технобуд»?

Якщо хочете, поцікавтеся і пофантазуйте.

Володимир СЕМЕНО, журналіст

Замість подяки — пістолет до грудей

ЯКОСЬ випадковий співрозмовник повідав мені історію, яка наводить на думку, що моральні цінності подекуди стали непотрібом.

... Животіло собі подружжя невдах. Світлим промінчиком для них була хіба що авоська зібраних порожніх пляшок. Та ось подруга життя померла. Старому чоловікові стало не лише сумніше, а й важче боротися за існування. І раптом усміхнулася, як здалося тоді дідові, пані Доля. Поблизу Кременчуцького моста натрапив на якийсь пакунок, розгорнув — а там документи з адресою роззяви, що їх посіяв поблизу Псла.

— Віднесу господареві знахідку, може, хоч невеличка винагорода мені перепаде, — зажевріла в діда надія на легкий заробіток.

Власника документів не застав дома. Аби зайвий раз не бити старечих ніг, залишив свою адресу, про що згодом не раз шкодував, бо потьмарився той день, коли нагрянув до нього щасливий «сіяч». Прибув не сам —з асистентом. Ретельно вивчивши знайдену пропажу, роззява чомусь не поспішав видавати винагороду. Натомість грізно наказав:

— Ану веди нас, покажи те місце, де знайшов документи!

Нічого не підозрюючи, невтомний шукач порожніх пляшок повів гостей до лісу, поблизу річки. Раптом до грудей діда притулили пістолет:

— Де решту документів сховав?

Старий божився і хрестився: віддав усе, що знайшов. Йому не вірили, погрожували тортурами, але нічого не добилися — дід навіть не бачив решти документів. Згодом відвели його додому — для продовження допиту. Нарешті зглянулися:

— Ну, гаразд, подумай, ми через три дні повернемося.

Незбагненна жорстокість роззяви, що згубив документи, так вразила мене, що я забув поцікавитися, чи звертався потерпілий до міліції. Напевне, ні, бо мій співрозмовник намагався самотужки вистежити дідових кривдників. Та єдине, що зміг з'ясувати, — вони мали відношення до малого підприємства, яке займається невідомо чим. Занурится глибше у загадкову діяльність фірмачів новоявлений Шерлок Холмс не посмів.

Боже милосердний, пошли «крутим» роззявам хоч краплю доброти!

Полтава.

Валентина ПОЛІЩУК, журналіст

Осінь. Час спомину

Така сумна традиція: щоосені до Києва з усіх усюд приїжджають євреї, щоб запалити свічку в Бабиному яру. А оскільки окупанти восени 1941 року було не до того, щоб розбиратися, хто в сім'ї єврей, а хто українець чи росіянин, то гнали сюди всіх. Тому у скорботному потоці людей, які протягом тижня все йдуть і йдуть до символічного семисвічника у Бабиному яру, побачите не лише представників національності, від якої хотіли позбавити світ нацисти, а й тих, хто, одружуючись, до паспортів суджених не зазирав.

А в неділю у Ковелі, що на Волині, відбудеться подія, яка, на перший погляд, і не має стосунку до проведення тижня пам'яті жертв Бабиного яру. Тут буде відкрито пам'ятник усім жертвам другої світової війни. Ініціював спорудження фонд «Єдність», а участь у реалізації задуму беруть спілка німецьких солдатів, народна спілка Німеччини з догляду за солдатськими могилами.

Аташе з питань преси Посольства Німеччини в Україні Анка Фельдгузен, яка про війну знає лише з мемуарів та кіно, і яка багато попрацювала, щоб цей пам'ятник було встановлено, переконана, що час примирення настав, а люди не повинні стояти по різні боки барикад. Але забувати, до чого призводить ненависть, не можна. Тому й має бути нагадування про це, як засторога. Бо фашизм не повинен повторитися. Ніде.

Після створення фільму «Список Шиндлера» шкільні програми в Німеччині передбачають обов'язковий перегляд цієї стрічки: слід пам'ятати, що був такий німець Шиндлер, який порятував від вірної загибелі сотні євреїв.

А нещодавно в одній з телепередач майнув сюжет — неподалік від Вісбадена відбулися традиційні зборища неонацистів.

Страшні чужі фашисти. Але ще страшніші власні, доморощені: кілька днів тому, саме під час проведення тижня пам'яті розгромлено музей у громадському центрі «Бабин яр»...

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

Згадати б старе прислів`я, та на новий манір

ДАВНЯ моя знайома, лікар-терапевт, ще досить молода й приваблива жінка, нині в клопотах. Хтось нарадив фірму, що знайшла їй за океаном сім'ю, до речі, колишню радянську, якій потрібна на один рік нянька, куховарка, економка в одній особі. А далі — як домовляться.

Навіть не вникаючи глибоко в суть справи можна сказати, що угода сумнівна зусібіч. Та й нема впевненості, що чинна, оскільки Україна й США не мають відповідних міжурядових документів, які б дозволяли громадянам обох країн згадану працю. Тому наші заробітчани у таких випадках можуть розраховувати хіба що на те, що з ними у США (та й будь де) не станеться нічого лихого: вони не хворітимуть, не потраплять у поле зору податкової інспекції, не матимуть недобрих роботодавців, що з ними ніхто не обійдеться несправедливо і вони матимуть можливість будь-якої хвилини повернутися додому.

Але не треба обманюватися: таких гарантій вони не одержать, а лише потраплять в умови, коли скаржитися буде нікому. Залишається одне — звернутися до консульських установ України, які допомогли б повернутися на батьківщину. Але то вже інша історія...

Кого і що тільки не доводиться визволяти співробітникам українських консульських установ за кордоном: і судна, і літаки, і туристів, і підприємців. Найчастіше в халепу потрапляють саме ті наші легковірні громадяни, які «клюють» на пропозиції фірм, що гарантують високооплачувану роботу за кордоном.

Скажімо, молоді дівчата, яких наймають (Боже, збав, аж ніяк не для того, про що ви зараз подумали!) мити посуд, прибирати або як сезонних збирачів мандаринів, апельсинів, персиків чи інших екзотичних фруктів —звичайно, за умови, що вони врodливі. Перетнувши кордон, ті, як правило, опиняються саме там, де їх вроди й потребують.

Або популярний нині відпочинок і оздоровлення дітей за кордоном за рахунок благодійних фондів. Тут ситуація хоча й інша, але не краща, бо посередницькі функції здійснюють фірми, які мають з цього суперзиск, використовуючи пільги та знижки. І з цим чи не найбільше проблем, бо досить часто фірма, відправивши дітей за кордон, удає, що додому їх має доставити хтось інший.

А запитати з фірм, які організовують ці тури, практично неможливо. Вони за це не несуть жодної відповідальності, бо немає закону, який заборонив би таку діяльність. Тож вони цілком легально дають оголошення в газетах про сприяння у пошуках роботи за кордоном чи оздоровчі поїздки дітей. Часом, зібравши гроші за посередництво (а це надзвичайно прибутковий бізнес) з довірливих, вони ліквідовують своє підприємство. Тому кожному, хто має намір виїхати на заробітки чи оздоровлення, слід задля власної безпеки і спокою згадати давнє прислів`я: «Не знаєш броду, не лізь у воду». Але кожен про всяк випадок має пам'ятати й інше: у якій країні він не потрапив би у безвихідь — з власної чи чиєїсь вини — Українська держава захищатиме права свого громадянина і допоможе виїхати, або принаймні полегшить його долю. Якщо це навіть злочинці.

Це ситуації, у які наші громадяни потрапляють з власної або чиєїсь вини, дурості чи нерозважливості. Чимало проблем виникає, коли стаються трагічні випадки, якщо, скажімо, люди, відправившись за кордон, з певних причин гинуть чи вмирають там або пропадають безвісти.

Горе є горе. Та біда ще й у тому, що воно для нас чомусь завжди несподіване і в кожному конкретному випадку доводиться розпочинати все спочатку. Хоч світ уже давно має випробувану систему, як діяти і що робити. Скажімо, коли нещодавно сталася авіакатастрофа, у якій серед інших загинули і 77 наших громадян, співробітники консульського управління МЗС України працювали цілодобово, щоб доставити тіла загиблих до місця їхнього останнього притулку, полегшити горе рідних. Гірко про це говорити, але таке життя: на жаль, цей досвід ще знадобиться.

Недавно почула звинувачення: якби держава забезпечила достойний заробіток удома, то хто б поїхав заробляти на чужину? Це правда, але, мабуть, лише наполовину. Бо й за ситого життя люди їздитимуть і мандруватимуть. Тільки от чи завжди ми думаємо про власну безпеку? Чи, може, у свідомості все ж закладено упевненість, що держава нас не залишить. За жодних обставин...

Ця підступна, чарівна Алексис

Нещодавно журнал «VOGUE» надрукував розмову з двома надзвичайно популярними американськими жінками: письменницею і поетесою Ерікою Йонг та кінозіркою Джоан Коллінз.

Перша відома своїми автобіографічними романами про життя з чотирма чоловіками, а друга — хто її відтепер у нас не знає? — чарівну леді і підступну інтриганку, одну з головних героїнь телесеріалу «Династія» — Алексис.

Джоан увійшла у світ шоу-бізнесу ще дитиною за допомогою свого батька, лондонського імпресаріо. А ось акторській майстерності навчалася в Королівській Академії. Знялася у більш як 50 стрічках, але всесвітню славу здобула після телесеріалу «Денвер» (у нас цей фільм має назву «Династія»).

Про що ж бесідують ці дві феміністки, які обстоюють задоволення в сексі, щастя у старості і революцію в свідомості слабкої половини людства?

А про все: як непросто відповідати іміджеві, який тобі створили, як швидко виросли діти (у Джоан їх двоє, у Еріки — донька), зробити кар'єру. А ще —скільки зморщечок з'явилося у Джейн Фонди, і скільки ворогів у подружжя Клінтонів. І, звичайно, про чоловіків.

Словом, так само, як і у нас: сидять собі під вишнею дві симпатичні молодички і плещуть язичками...

Асахара — терорист. Але бідний

Лідер терористичної секти «АУМ сінрікіо» Сіоко Асахара разом із двома близькими «соратниками» зобов'язаний сплатити понад 7,5 млн доларів родичам тих, хто загинув під час газової атаки в токійському метро 20 березня 1995 року.

Таке рішення нещодавно ухвалив столичний окружний суд. Проте більшість експертів сумніваються, що цей вирок буде втілений у життя. Майже сліпий Асахара жодного разу не з'явився на процеці і не дав жодної відповіді на запитання судді. Він запевняє, що не бачить сенсу в будь-якому вироку щодо компенсації, оскільки «не має ні копійки» і досі жив винятково завдяки пожертвуванням своїх послідовників.

Нині проти Асахари ведуть основний процес по звинуваченню у підготовці і здійсненні газової атаки та інших численних злочинах. У цілому, від руки сектантів загинуло понад 20 осіб, кілька тисяч були отруєні. Лідерові секти загрожує шибениця, проте, враховуючи специфіку японської юриспруденції, розгляд його справи потребуватиме багатьох років.

Тим часом у різних районах Японії тривають процеси за позовами про компенсації, які висувають проти «АУМ сінрікіо» родичі потерпілих. Якщо врахувати останній присуд, лише Асахара повинен відшкодувати загалом 11 млн доларів, а це абсолютно нереально, повідомляє ІТАР-ТАРС.

Юрій ЗЕЛІНСЬКИЙ, учень

Понеділки в церкві Святого Миколая, які сколихнули Лейпциг

ПОЧАТОК демократичних перетворень у колишній НДР пов'язаний з 9 листопада — цього дня 1989 року впала Берлінська стіна. Однак для мешканців Лейпцига не менш важлива й інша дата — 9 жовтня.

Тоді, майже сім років тому, в місті відбулася демонстрація, учасники якої вимагали змін. Заворушення, які сколихнули Лейпциг, розпочалися у церкві Святого Миколая. Про ці події німецькі кінематографісти зняли ігровий відеофільм, який так і називається «Церква Святого Миколая». Його перегляд у Будинку кінематографістів організували Асоціація контактів з Європою, Союз кінематографістів України й німецький культурний центр Гете-інститут. Представив картину колишній суперінтендант церкви, учасник тих драматичних подій, людина, яка багато робить для зміцнення дружби між нашими країнами, — пан Фрідріх Могиліус.

— Усе розпочалося з понеділків, — розповідає він. —У ці дні до церкви Святого Миколая почали приходити люди, які хотіли змінити своє життя. Хтось, зневірившись, бачив вихід лише в одному — покинути НДР. Хтось сподівався покращити, «перебудувати» дійсність. Однак влада всіляко опиралася будь-яким змінам. З інакомислячими боролися різними способами: одних висилали з країни, інших садовили до в'язниці, третіх (а змін бажала в основному молодь) забирали до війська. Ситуація загострювалася, і найбільше ми побоювалися, що проллється кров. Тим часом до церкви стягували війська, поліцію, навіть військову техніку...

Усе це з документальною точністю відтворено в фільмі. Більше того, режисер Франц Байор запросив для зйомок у масових сценах безпосередніх учасників тих подій. А в центр сюжету Ерік Лест, автор роману, за яким знято цю картину, поставив типову німецьку сім'ю. У її проблемах, як у краплі води, відбилися проблеми всього нашого суспільства того часу: різне ставлення до системи, до змін, до майбутнього країни.

До речі, самого Леста в той час у Лейпцигу не було (його вислали до ФРН), але його досвід спілкування зі спецслужбою і тюремниками став у великій пригоді під час написання роману. Він зумів не просто відтворити факти й події, а й узагальнити їх, масштабно подивитися на недавню нашу історію, коли кожний німець непросто, болісно робив свій вибір...

На знімку: такою була Берлінська стіна біля Бранденбурзьких воріт до її падіння.

Олександр КЛИМЕНКО, «Голос України»

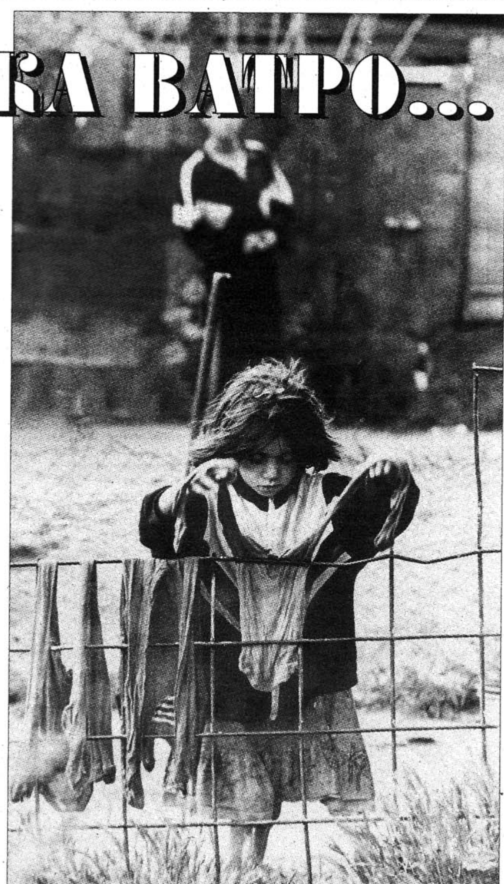
ЗІГРІЙ, ЦИГАНСЬКА ВАТРО...

До «циганського кварталу» Ужгорода возив мене Аладар Євгенович Адам — чудова людина, депутат міськради, голова Закарпатського культурно-просвітницького товариства циган «Романі яг» («Циганська ватра»). Нас нині важко здивувати побутовою невлаштованістю, але у «кварталі» живуть таки бідно, і не вірте тим, хто каже, що цигани до цього байдужі. Було сумно заходити, скажімо, до хати, де живе мати з одинадцятьма дітьми і де тільки й розкоші, що кілька ікон та чисто виметена долівка...

А вони ще й співають! Є в Ужгороді ансамбль, що теж зветься «Романі яг». Коштів на виїзди хронічно не вистачає, але він часом буває на міжнародних циганських карнавалах в Угорщині, Польщі, Словаччині. Коли нема куди й за що їхати, а таке буває найчастіше, ансамбль дає концерти вдома, в Ужгороді. І не вірте тим, хто каже, що цигани не співають «за так». Адже недаремно той ужгородський ансамбль зветься ватрою: якщо вже ватру розпалюють, то це — для всіх.

Фото автора.

Ужгород — Київ.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Заростають приязню окопи ненависті

НАША оновлена-розкріпачена земля поволі озивається новими пам'ятниками, новими символами. Але такого, який матиме Ковель, ще не було. Останньої неділі вересня в цьому волинському місті буде освячено людською пам'яттю меморіал жертвам Другої світової війни і тоталітарних режимів. Усім, хто загинув на багатостраждальній українській землі. Незалежно від кольору мундирів, політичних переконань і національності. Ініціаторами цієї благородної акції стали Український фонд «Єднання», який очолює журналіст В. Шевчук, і Союз німецьких солдатів з округи Детмольд, що належить до землі Північний Рейн - Вестфалія. А вже потім до цієї миротворчої акції долучилися місцеві власті Волині й Добровільний німецький союз опікунів військових поховань.

На відкриття меморіалу й відновленого кладовища німецьких солдатів, які померли протягом 1945-47 років у місцевому таборі для військовополонених, прибудуть колишні вояки вермахту, представники Міністерства оборони ФРН, самодіяльні художні колективи з берегів Північного Рейну. І, певна річ, колишній офіцер Карл-Герман Крог, який очолює Союз німецьких солдатів округи Детмольд.

Формально війна для Карла-Германа Крога, лейтенанта вермахту, закінчилася у квітні сорок п'ятого, на південних околицях Берліна, де він потрапив у полон. «Нас, кілька тисяч чоловік, вели довгою колоною, — згадує колишній офіцер. — Ми йшли з піднятими руками. Тих, у кого зауважували на мундирах дві «блискавки» — належність до есесівських військ, виводили на обочину дороги й розстрілювали. Щоби полонені рухалися швидше, їх підганяли конвоїри ударами прикладів. А хто не витримував, падав від ударів — добивали чергами з автоматів».

Наступного дня полонених мали відправити на схід, у Росію. Та вночі молодому офіцерові вдалося втекти — так Карл-Герман Крог уник кількарічної неволі в радянських таборах для військовополонених, а то й смерті. Бо чимало його знайомих так і не повернулося з полону. І тепер ніхто не знає-не відає, де знайшли вони вічний спочинок.

Тої далекої весни, ночами, молодий офіцер дістався американської зони окупації й думав, що війна для нього закінчилася. А вона, нещадна, жорстока, йшла за ним услід. Немов хижак за своєю здобиччю. Він ще довго розшукував батьків, бо їхнє обійстя поблизу Мекленбурга, що у Східній Німеччині, було цілком знищене воєнним смерчем. Хотів вивчати в інституті агрономію, бо Карлові батьки також працювали біля землі, мали до сорок п'ятого року власне господарство, та йому відмовили. Мовляв, підлітком належав до фашистської організації «Гітлерюгенд», служив офіцером вермахту — треба спокутувати вину. Проблеми сільського господарства він вивчав самотужки, опісля керував кількома підприємствами. А на початку 60-х років узяв кредит у банку, купив вісім гектарів землі неподалік містечка Льокхаузен, збудував будинок і господарські приміщення, заснував власне фермерське господарство. «То було доволі нелегко, але ми з дітьми (а їх у пана Крога п'ятеро) усе зробили власними силами, — згадує колишній фронтовик. — Тепер це все належить моєму синові Герману. Кілька років тому я йому передав-заповів це підприємство, щоби мати більше часу для громадської роботи. Та й у сина з'явився добрий стимул працювати якнайліпше, бо то все відтепер належить йому». Приватне господарство чималеньке: майже 600 голів свиней і 300 диких кіз. А ще — ставок з фореллю. Поміж косуль гордо походжають довгоногі страуси — то нове Германове захоплення. І всьому тому дають лад сам Герман і ще один найманий робітник. До речі, з Алтаю.

А Крог-старший тепер — своєрідний консультант у сина, бо має добрячий досвід, а ще очолює Асоціацію німецьких фермерів (їх — кілька тисяч), які вирощують дичину. До речі, оббілуване м'ясо косуль не залежується в холодильних камерах на фермі — Кроги мали (і мають!) здебільшого постійних клієнтів, які купують у них дичину напередодні різдвяних свят.

Цієї осені голова Союзу німецьких солдатів округи Детмольд приїде на Волинь удруге. Вперше Карл-Герман Крог побував тут разом з групою колишніх німецьких солдатів торік, коли ми відзначали 50-річчя Перемоги у війні з фашизмом. І публічно вибачився від імені своїх співвітчизників за ті страждання, які приніс фашизм українському народові. Хоча сам і не воював на українській землі. Бо його частина відступала разом з німецьким військом від Вітебська, що в Білорусі, через Польщу і — до Берліна.

—Сьогодні я твердо переконаний: нам не можна більше дивитися вовком одне на одного. Ми, вчорашні противники і вороги, маємо помиритися, — каже Карл-Герман Крог. — І те примирення неодмінно має йти з «низів». Насамперед від тих, хто виніс на своїх плечах страшний тягар війни, хто пережив великі страждання і зазнав великих втрат. Ми не повинні шукати більш винних і менш винних. І український народ, і німецький війни не прагнули. Ту страшну «м'ясорубку» затіяли політики, зокрема Гітлер і Сталін. І то має стати для нас, а особливо — для дітей і внуків наших, пересторогою. Сама історія наших народів учить, як маємо жити далі. І я дуже тішуся тим, що знайшов в Україні однодумців.

Складаючи програму перебування українських ветеранів Другої світової війни в Північному Рейні-Вестфалії на схилі торішнього літа, пан Крог наполіг на тому, щоби обов'язково відбулося вшанування пам'яті замучених наших колишніх співвітчизників у фашистському концтаборі Штукенброк-Зенне. Там, де лежать у чужій землі десятки тисяч замордованих українців і людей інших національностей, уперше прозвучала відома християнська молитва «Отче наш!» українською мовою. За упокій замучених і мудрість живих!

І все збереглося, як у тому далекому сорок п'ятому, коли визволені-врятовані союзними військами в'язні концтабору упорядкували цей цвинтар: скромний пам'ятник замученим, символічні надмогильні плити з конкретними прізвищами і написами про страждання, перенесені на фашистській каторзі.

Нічого такого ще донедавна ми не могли німцям показати в Україні. Хоча тут були після війни і військові цвинтарі, й табори для німецьких полонених. Усе знищено, зрівняно із землею, щоби сліду не зосталося. Так нас привчали, так ми і чинили. Мстили навіть мертвим. Тепер ситуація змінюється. Звісно, на ліпше. І це також працює на наше примирення.

—Тож ми мали змогу недалеко від Ковеля, на місці колишнього цвинтаря загиблих німецьких солдатів, де встановлено пам'ятний хрест, покласти вінок, — каже Карл-Герман Крог. — Ми не приховували сліз.

... Колишні солдати двох ворожих армій подають одне одному руки. І то добра ознака нашого часу.

Ознака, що подає надію.

Північний Рейн-Вестфалія — Волинська область.

На знімках: пан Крог зі своїм сином Германом; на фермі диких кіз поблизу Льокхаузена.

Фото автора.

Юліана ШЕВЧУК, «Голос України»

Та, що в горах живе

ТАК КАЖУТЬ про тітку Лялю її односельці, й, посміхаючись, знизують плечима: дивакувата, мовляв... Має у селі добротний будинок, умебльований, укилимований, з газом і водою, а стоїть він порожній.

Тітка Ляля, як називають Олену Голубку, живе з чоловіком Михайлом у Карпатах. І хоча є в них «офіційна» адреса: село Колодне Тячівського району, дістатися до них можна хіба возом (і то лише до половини гори), а далі щомочі піднімайся крутосхилом. Тітка Ляля живе там, на самісінькій горі, з п'ятнадцяти років, відколи віддали її заміж. Її не бентежить те, що в домі досі немає ані світла, ані інших набутків цивілізації, що годуються лише з натурального виробництва, що і хліб пече сама, що рідко відвідують навіть родичі, що в найближчих селах називають її Агафією Ликовою, а за гостре слівце побоюються. «Все в мене є, — каже, — от тільки працювати нікому. Раніше все встигала, а нині, ой, стало тяжче...»

Виростили з чоловіком трьох синів, та ще змалечку відірвалися вони від рідної домівки: спочатку до інтернату (не чимчикувати ж бо малим щоранку горою зо дві години до школи!), а потім шляхи-дороги завели двох старших аж до Владивостока та Архангельська. У рідному Лялиному селі Углі, де й нині мешкають її мати та родичі, звели свого часу добротну домівку. Найменшенькому, думали, нехай буде. Та він став футболістом, грає нині в команді вищої ліги, одружився...

Спускається з гори тітка Ляля хіба відвідати матір і сестру в селі, за потреби скупитися чи до церкви. До речі, на чимале здивування парафіян на заутреню часто приходить перша. «Хіба ж то далеко?» — посміхається. Удома Псалтир і Святе Письмо у витертій часом палітурці, що залишилися, певно, у спадок, лежать завжди під рукою.

Тітка Ляля, примостившись на порозі літньої кухні, як називає вона невеликий дощаний сарайчик, де стоїть лише піч, дерев'яний стіл та два низенькі ослінці, і виїдаючи сніданя прямо з банячка, розповідає, що жив-був неподалік на горі сусіда, та ось уже кілька років, як його не стало. Дім, що, як і Лялин, швидше нагадує експонат музею просто неба, стоїть нині забитий. Самотньо осіла у землю глиняна піч на подвір'ї. Однак повна по вінця води криниця, хоча в низинних селах нинішнього року її стало обмаль.

Чоловік Михайло, котрий працює на лісозаготівлі, ходить на кілька діб на чергування, і тоді тітка Ляля сама дає лад і немалому хазяйству, і городині, і саду. Сама й картоплю викопала і позносила до клуні. Радіє тепер, що на зиму вистачить, а ось квасолю всю поїли вівці, котрих не вгледіли чабани...

Ніби й нарікає вона на нелегку свою долю, а повернутися назад до села не хоче. І цього року зимуватиме тут, а нова хата й надалі стоятиме порожня. «Що в тих світлицях робити-му? Похоронять вони мене...»

Погостивши в тітки Лялі, гадали ще сходити до лісу по гриби (а багацько ж їх там!), однак почав накрапати дощ. Хазяйка гори, оглянувшись навсібіч, підганяла повертатися, і ми, попрощавшись, рушили в напрямку «цивілізації».

А гори довкруг диміли важкими сизими хмарами і крізь туман начебто щось промовляли. Мабуть, їх могла зрозуміти лише тітка Ляля...

На знімку: Олена Голубка з племінницею Надією, котра приїхала в гості з Ужгорода.

ПОНЕДІЛОК, 30 вересня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 Монітор. ТБ про ТБ.
09.20 Б. Спрінгстін у музичній програмі «Меломанія».
11.10 Іван Драч. «Віра, Надія і перша моя любов».
12.00 УТН.
12.10 Телесеріал «Поліцейський з Лос-Анджелеса». 4 серія.
13.10 Хочу стати зіркою.
13.30 Док. телефільм «Жінки з вулиці Бабин Яр». 2 частина.
14.30 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».
16.00 УТН.
16.15 «Діти Всесвіту». Міжнародний аерокосмічний фестиваль «Сузір'я».
16.45 Палітра.
17.00 Мелодії диксиленду.
17.30 Ні пуху, ні пера.
17.55 Закон є закон.
18.00 До 70-річчя від дня народження народного артиста України К. Огневого. «И образ милый».
18.30 Акценти.
19.00 УТН.
19.15 Усе про кіно. Зустріч з творчою групою телесеріалу «Острів любові».
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Футбол від «УТН».
21.50 Фільм П. Шандора «Спогад про Геркулесові Води» (Угорщина).
23.25 Закон є закон.
23.30 УТН.
23.45 Нічний канал. Прем'єра студії «Укртелефільм». Телесеріал «Острів любові». Фільм 1 — «Острів любові».
00.45 Танцклуб Донецька запрошує.

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна у світ. Міжнародна програма.
08.35 Закон є закон.
08.40 Док. телефільм «Через роки, через віки».
09.10 Прогноз погоди.
09.15 Худ. фільм «Повернення Баттерфляй».
10.45 До королівського столу.
11.05 Запитуйте — відповідаємо.
11.20 Всеукраїнський фестиваль телепрограм «Україна —диво дивовижне». Любіть Україну.
11.45 Свічадо.
12.15 Телеанонс.
12.20 Світовий детектив. «Демпсі і Мейкпіс».
13.20 Док. телефільм «Наздоганяючи час».
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ. телефільм «Суто англійське вбивство». 1 серія.
15.20 Прогноз погоди.
15.25 Закон є закон.
15.30 Всепереможний голос віруючого.
17.00 Телеанонс.
17.05 Клуб «Суперкниги».
17.25 Прогноз погоди.
17.30 Док. телефільм «Крокодил пустелі».
17.45 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. «Всяка всячина».
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Кажуть...
20.40 Добрий вечір! Хіт-парад «Най-най-най». Жіночий клуб «Людмила».
21.30 Вікна. Новини.
21.50 По ділу. Економічна програма.
22.20 Шоу самотнього холостяка.
22.40 Закон є закон.
22.45 Світовий детектив. «Демпсі і Мейкпіс» (23.30 Вікна. Новини).
00.00 Канал «М».

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Нова жертва». Серіал.
9.05 За київським часом.
16.30 Анонс.
16.35 Тема тижня.
16.50 «Яблучко».
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.10 Година пік.
18.35 За київським часом.
19.00 Якщо.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 Детектив «Багз — електронні жучки». «Манна небесна».
21.45 Срібна куля.
22.25 Новини.

ВІВТОРОК, 1 жовтня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 Україна сьогодні.
09.30 Доброго вам здоров'я.
09.50 Весь світ театру. Міжнародний театральний фестиваль «Золотий лев-94». Дія 1.
10.15 Док. телефільм «Титан».
11.05 І тільки музика.
11.40 Богема.
12.00 УТН.
12.10 Полудень.
12.55 Фільм П. Шандора «Спогад про Геркулесові Води».
14.30 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».
16.00 УТН.
16.15 Юнацьке ток-шоу «Вибрики».
16.45 Наук.-поп. фільм «Вовк».
17.05 Классик-прем'єр.
17.35 Господар дорогоцінних надр.
18.10 Закон є закон.
18.15 До 47-ї річниці утворення Китайської Народної Республіки. Художня програма «Китайський цирк».
18.45 Фінансовий огляд.
19.00 УТН.
19.15 «Право». Тележурнал.
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.35 Уряд звітує.
22.00 Кіноцикл «Молодий та нерозважливий». Фільм 5. «Дівчата у в'язниці».
23.35 Закон є закон.
23.40 УТН.
23.50 Колискова для дорослих.
00.00 Нічний канал. Прем'єра студії «Укртелефільм». Телесеріал «Острів любові». Фільм 2 — «Сон».

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Закон є закон.
08.25 Худ. фільм «Кінець сезону морозива».
09.50 Шоу самотнього холостяка.
10.10 Всеукраїнський фестиваль телепрограм «Україна —диво дивовижне».
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва «Всяка всячина».
11.40 Шкільний екран. 11 кл. Українська література. М. Куліш. «Мина Мазайло».
12.10 Док. фільм «Китай».
12.40 Худ. фільм «Подарунок на іменини».
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ. телефільм «Суто англійське вбивство». 2 серія.
15.20 Прогноз погоди.
15.25 Закон є закон.
15.30 Всепереможний голос віруючого.
17.00 Телеанонс.
17.05 Освітній канал для школярів. Українська література. Біблія. Новий Заповіт — джерело культури. Французька мова. Урок 5.
17.55 Прогноз погоди.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Кажуть...
20.40 Добрий вечір! Свіжий погляд на історію. Про кіно.
21.30 Вікна. Новини.
21.50 Трибуна фракцій Верховної Ради України.
22.50 Вітражі.
23.35 Вікна. Новини.
23.50 Закон є закон.
23.55 Канал «М».

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 Серіал. «Нова жертва».
9.05 За київським часом.
16.35 Анонс.
16.40 Правочин.
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.10 Година пік.
18.35 За київським часом.
19.00 Тема.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 М. Ладиніна у фільмі І. Пир'єва «Кубанські козаки».
22.45 Хокей. Євроліга. «Динамо». (Москва) — «Фер'єстад» (Швеція).

СЕРЕДА, 2 жовтня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 Фінансовий огляд.
09.15 Особняки Французького бульвару.
09.35 І тільки музика.
10.45 Весь світ театру. Міжнародний театральний фестиваль «Золотий лев-94». Дія 2.
11.15 Надвечір'я.
12.00 УТН.
12.10 Кіноцикл «Молодий та нерозважливий». Фільм 5 — «Дівчата у в'язниці».
13.45 Гра в класики.
14.05 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».
16.00 УТН.
16.15 Худ. фільм для дітей «Три горішки для Попелюшки».
17.40 Закон є закон.
17.45 Імена. О. Теліга.
18.10 Док. телефільм «Диво старого Тіраса».
18.40 І тільки музика.
19.00 УТН.
19.15 Подіум.
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.40 Наш час.
21.45 «Крила України». ІІІ фестиваль військової пісні. 1 частина.
22.30 Спорткур'єр.
22.40 «Крила України». ІІІ фестиваль військової пісні. 2 частина.
23.25 Закон є закон.
23.30 УТН.
23.40 Колискова для дорослих.
23.50 Нічний канал. Прем'єра студії «Укртелефільм». Телесеріал «Острів любові». Фільм 3 — «Природа».
00.55 Перлини сезону.

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Закон є закон.
08.25 Вітражі.
09.15 Л. Бетховен. Концерт № 5 для фортепіано з оркестром.
09.55 Телеанонс.
10.00 Бізнес-форум.
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. «Хочу ще!»
11.40 Шкільний екран. 8 кл. Історія України. Необачний: Із книги життя Петра Сагайдачного.
12.05 Прогноз погоди.
12.10 Худ. телефільм «Нині прославився Син Людський».
13.45 Телеанонс.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ. фільм «Жіночий день».
15.20 Прогноз погоди.
15.25 Закон є закон.
15.30 Всепереможний голос віруючого.
17.00 Телеанонс.
17.05 Освітній канал для школярів. Рідна мова. Зарубіжна література. С. Єсенін.
17.45 Док. фільм «І тембри, і вогонь».
17.55 Прогноз погоди.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Кажуть... По ділу.
20.40 Комп'ютер Х.
21.10 На всі боки.
21.30 Вікна. Новини.
21.50 Трибуна фракцій Верховної Ради України.
22.50 Саундларк.
23.20 Кодекс.
23.35 Вікна. Новини.
23.50 Закон є закон.
23.55 Канал «М».
00.15 Сезон. Міжнародний туристичний огляд.

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Нова жертва». Серіал.
9.00 За київським часом.
16.45 Анонс.
16.50 Єралаш.
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.05 Футбол. Чемпіонат Росії. «Аланія» (Владикавказ) — «Ротор» (Волгоград). У перерві — За київським часом.
20.00 Час.
20.40 Циганська драма «Грішні апостоли любові».
22.50 Нові обивателі.
23.20 Новини.
23.40 Серіал «Кафе кошмарів». 1 серія.

ЧЕТВЕР, 3 жовтня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 «Право». Тележурнал.
09.30 «Оранта».
10.00 Весь світ театру. Міжнародний театральний фестиваль «Золотий лев-94». Дія 3.
10.35 Мультфільм.
10.45 Док. телефільм «Софія Київська».
11.05 «Молода Галичина-96». V Всеукраїнський фестиваль естрадної пісні для дітей та юнацтва. 2 частина.
12.00 УТН.
12.10 Полудень.
12.55 Серія «Палетт». Жан Оноре Фрагонар. «Любов на простирадлах».
13.25 Лего-експрес.
13.55 Парки та заповідники Техасу.
14.25 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».
16.00 УТН.
16.15 Фант-лото «Надія».
16.45 Лики часу.
17.05 Закон є закон.
17.10 Док. фільм «Хрещений».
17.45 Концерт циганського ансамблю «Романи Яг».
18.25 Футбол плюс.
18.45 Фінансовий огляд.
19.00 УТН.
19.15 Від «Перехрестя» — до успіху.
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.40 Наш час.
21.45 Гостросюжетний фільм режисера Л. Бессона «Її звали Нікіта».
23.45 Закон є закон.
23.55 УТН.
00.00 Колискова для дорослих.
00.10 Нічний канал. Прем'єра студії «Укртелефільм». Телесеріал «Острів любові». Фільм 4 —«Вирок».

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Закон є закон.
08.25 Комп'ютер Х.
08.55 Прогноз погоди.
09.00 Док. телефільм «Українські відьми, а також нечиста та чиста сила».
09.50 Світлиця.
09.55 Альтернатива.
10.25 Телеанонс.
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 Зацвіла в долині...
11.35 Прогноз погоди.
11.40 Шкільний екран. 8 кл. Музика. П. Чайковський і Україна.
12.05 Виховання екологією.
12.25 Мультфільм «Золота антилопа».
12.55 Док. телефільм «Пейзаж душі після сповіді».
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Фільм-вистава «Тартюф». 1 серія.
15.20 Прогноз погоди.
15.25 Закон є закон.
15.30 Всепереможний голос віруючого.
17.00 Телеанонс.
17.05 Освітній канал для школярів. Історія України: Архітектура Київської Русі. Німецька мова. Урок 2.
17.45 Запитуйте — відповідаємо.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Кажуть...
20.40 Добрий вечір! Генії третього роду. Тлумачення снобачень.
21.30 Вікна. Новини.
21.50 Трибуна фракцій Верховної Ради України.
22.50 ЧІЗ.
23.10 Фешн-клаб.
23.40 Вікна. Новини.
23.55 Закон є закон.
00.00 Канал «М».
00.20 Телесеріал «Лазар».

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Нова жертва». Серіал.
9.05 За київським часом.
16.45 Анонс.
16.50 Єралаш.
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.05 Година пік.
18.30 За київським часом.
19.00 Дивні історії у програмі «Моя сім'я».
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 К. Рівз у фільмі Б. Бертолуччі «Маленький Будда».
23.25 Новини.
23.35 «Обоз». Шоу І. Демидова.
00.30 Серіал «Кафе кошмарів». 2 серія.

П'ЯТНИЦЯ, 4 жовтня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 Фінансовий огляд.
09.15 Мультфільм.
09.25 Пізнаємо світ, світ пізнає нас.
09.55 Худ. телефільм «Володя великий, Володя маленький».
11.00 Канал «Франс Ентернасіональ» представляє. Таратата. Ленні Кравіц.
12.00 УТН.
12.10 Гостросюжетний фільм режисера Л. Бессона «Її звали Нікіта».
14.10 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».
16.00 УТН.
16.15 Мультфільм «Клаптик та Хмаринка». Фільми 1, 2.
16.55 Закон є закон.
17.00 Долі людські.
17.35 Наук.-поп. телефільм «НЛО з ... 1908 року».
18.30 Ближче до діла.
19.00 УТН.
19.15 П'ятий кут.
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.40 Наш час.
21.45 Телесеріал «Поліцейський з Лос-Анджелеса» (США).
22.45 «Проти ночі». Програма неполітичних новин.
23.15 Закон є закон.
23.20 Спорткур'єр.
23.30 УТН.
23.40 М. Алмонд у музичній програмі «Меломанія».
01.00 Нічний канал. Прем'єра студії «Укртелефільм». Телесеріал «Острів любові». Фільм 5 — «Киценька».

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Закон є закон.
08.25 Док. фільм «Повернення».
08.55 Гонки на виживання.
09.25 Фешн-клаб.
09.55 Всеукраїнський фестиваль телепрограм «Україна —диво дивовижне». Перші дзвони собору.
10.20 Прогноз погоди.
10.25 Телеанонс.
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 На всі боки.
11.45 Худ. фільм «І чорт з нами».
13.20 Шоу довгоносиків.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Фільм-вистава «Тартюф». 2 серія.
15.05 Мультфільми «Бабусин урок», «Жило-було мишеня».
15.25 Закон є закон.
15.30 Всепереможний голос віруючого.
17.00 Телеанонс.
17.05 Освітній канал для школярів. Англійська мова. Урок 5. Зірка Софії Потоцької.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Персона.
20.40 Добрий вечір! Гумористичний дайджест.
21.30 Вікна. Новини.
21.50 Трибуна фракцій Верховної Ради України.
22.50 Футбол. Чемпіонат Європи. Молодіжні збірні. Україна —Португалія. 2 тайм.
23.35 Вікна. Новини.
23.50 Канал «М».
00.10 Закон є закон.
00.15 Музичний простір.

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Нова жертва». Серіал.
9.10 За київським часом.
16.45 Анонс.
16.50 Єралаш.
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.15 За київським часом.
18.45 Поле чудес.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 Великі сищики: Коломбо у детективі «Великі маневри».
22.25 Погляд.
23.10 Нічний кінозал. І. Чурикова у мелодрамі «Плащ Казанови».

СУБОТА, 5 жовтня

УТ-1

07.30 Програма передач.
07.35 Гімнастика.
07.45 Блага вість з Ріком Реннером.
08.15 Фестиваль «Золоте курча». Худ. фільм «Гуси-лебеді летять».
09.30 Україна сьогодні.
10.05 Доброго вам здоров'я.
10.25 Рідна мова.
10.40 Закон є закон.
10.45 Здрастуй, «Веселаде»! ІІІ Міжнародний фестиваль української дитячої естрадної пісні. 1 частина.
11.45 Артмайдан.
12.15 Щотижня.
12.30 Наше коло.
13.00 Дискусії лідерів.
13.30 «Серія «Палетт». Жорж де Ла Тур. «На звороті карт».
14.00 IV Міжнародний фестиваль телевізійних програм «Оксамитовий сезон».
15.30 Реальність неможливого.
16.00 УТН.
16.10 Телесеріал «Перші поцілунки» (Франція).
17.10 Док. телесеріал «Згадаймо ті роки». Фільм 5 — «1948 рік».
18.10 Вулик пана Савки.
18.30 Вікно в Америку.
19.00 УТН. Регіони.
19.15 Весь світ театру. До 70-річчя Національного академічного театру російської драми ім. Лесі Українки.
19.45 Футбол. Відбірковий матч чемпіонату світу. Україна —Португалія. У перерві — 20.45 На добраніч, діти!
21.50 УТН.
22.30 Закон є закон.
22.35 Інформаційно-розважальна програма «Телеманія».
00.20 УТН.
00.35 Нічний канал. Кіно не для всіх. Фантастична комедія «Справа мутантів».

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Закон є закон.
08.25 Телесеріал «Беверлі Хілз».
09.20 Міна уповільненої дії. Частина 1.
09.50 Телефільм «Ця набридлива оса».
10.25 Телеанонс.
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 Саундларк.
12.00 Клуб 700.
12.30 Світи, що зникають.
13.30 Худ. фільм «Пригоди Алі-Баби та сорока розбійників». 1 серія.
14.35 Телеанонс.
14.40 Реп-обійма.
15.10 Телеспортарена.
15.30 Парламентський вісник.
16.30 Футбол як футбол.
17.30 Закон є закон.
17.35 Прогноз погоди.
17.40 Час лікаря. Гіпертонічна хвороба. Передача 1.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Мультсеріал «Родина Адамсів».
19.00 Параграф.
19.30 Відкритий мікрофон.
19.40 Місто.
20.00 Вечірні розваги для дорослих.
20.30 КІН. Культурологічний тижневик.
21.00 Хіт-рік.
21.30 Гонки на виживання.
22.00 Бізнес-форум.
22.30 Закон є закон.
22.35 Шоу довгоносиків.
23.05 Нічний канал «М».
00.05 Худ. фільм «Афганець-2».

ГРТ

7.00 Пригодницький фільм. «Забудьте слово смерть».
8.30 Слово пастиря.
8.45 За київським часом.
9.15 Не лови гав!.
9.45 Ранкова пошта.
10.20 Смак.
10.40 Третьяковка. Історія одного шедевру.
11.05 С. Юрський і П. Луспекаєв у фільмі «Республіка ШКІД».
12.50 У світі тварин.
13.30 Тема тижня.
13.45 Бумеранг.
14.20 Серіал «Повернення на острів скарбів». 5 серія.
15.10 Правочин.
15.30 Автоновини.
15.50 Л. Якубович у телегрі «Колесо історії».
16.35 За київським часом.
16.55 Золота серія. Рік 1971-й. Фільм Л. Гайдая: «Дванадцять стільців». 1 і 2 серії.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 Н. Кідман у пригодницькому серіалі «В'єтнам. До запитання».
21.50 Брейн ринг.
22.35 Фільм М. Формана «Волосся».

НЕДІЛЯ, 6 жовтня

УТ-1

07.30 Програма передач.
07.35 Гімнастика.
07.45 Док. фільм «Навіщо перекладати Вергілія?»
08.05 Фестиваль «Золоте курча». Худ. фільм «Втікач з "Янтарного"».
09.15 Відеорепортаж «Від Карпат до Алатау». Згадуючи Дні культури України у Республіці Казахстан.
09.50 Служу народу України!
10.20 Юнацьке ток-шоу «Вибрики».
10.50 Карусель і капуста.
11.05 Здрастуй, «Веселаде»! ІІІ Міжнародний фестиваль української дитячої естрадної пісні. 2 частина.
12.25 Всесвітній спортивний огляд «Жиллетт».
12.55 Альманах «Основа».
13.30 Село і люди.
14.00 «Кіноностальгія» представляє Р. Бикова у фільмі «Айболить-66».
16.00 УТН.
16.15 Телесеріал «Перші поцілунки».
17.15 Ігрове шоу «Ключі від форту Буйяр».
18.20 Закон є закон.
18.25 Спортлото України.
18.35 Координати співпраці.
19.00 УТН.
19.10 Док. серіал «Кримінальна Росія». Фільм 5 — «Справа Култашева. Перевертень».
19.40 Телесеріал «Королева Марго». 8 серія.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 Інформаційно-аналітична програма «Післямова».
21.50 Монітор. ТБ про ТБ.
22.10 Кіноцикл «Пригоди Анжеліки». М. Мерсьє та Р. Осейн у фільмі «Анжеліка та султан».
00.00 УТН.
00.10 Канал «Франс Ентернасіональ» представляє. Концерт МСМ.
01.10 Нічний канал. Худ. фільм «Снайпер».

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Худ. фільм «Із життя Остапа Вишні».
09.20 Закон є закон.
09.25 Міна уповільненої дії. Частина 2.
09.55 Хор хлопчиків Вестмінстерського абатства.
10.20 Життєві жарти.
10.50 Україна аграрна.
11.05 Док. фільм «Хресна дорога».
11.40 Сезон. Міжнародний туристичний огляд.
12.00 Недільна ранкова проповідь.
12.30 Крила.
12.45 Худ. фільм «Пригоди Алі-Баби та сорока розбійників». 2 серія.
13.50 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. «Хочу ще!»
14.05 Життя серед життя.
14.35 Італійський футбол.
15.35 У світі гонок.
16.05 Спортивні новини.
16.35 Час лікаря. Гіпертонічна хвороба. Передача 2.
16.55 Яхад.
17.25 Закон є закон.
17.30 Свічадо.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Мультсеріал «Родина Адамсів».
19.00 Альтернатива.
19.30 Телесеріал «Беверлі Хілз».
20.30 Вікна у світ. Міжнародна програма.
21.00 Моветон.
21.30 Худ. фільм «Закон в Рандадо».
23.00 Від Карпат до Алатау.

ГРТ

6.50 О. Проклова, О. Петренко у фільмі «Ключ без права передачі».
8.25 Мультфільми нашого дитинства. «Казка про мертву царівну і сімох богатирів».
9.00 За київським часом.
9.20 Ремакс представляє.
9.30 Доки всі вдома.
10.10 Ранкова зірка.
11.00 Єралаш.
11.20 Відповідальність за життя.
11.35 Київські мініатюри.
11.55 Усмішка.
12.10 Автоновини.
12.30 Серіал «Підводна одіссея команди Кусто». «Морські знайди».
13.25 Сміхопонарама.
14.00 Музичний експрес.
14.20 В. Співаков та «Віртуози Москви» на фестивалі в Кольмарі (Франція).
15.20 Клуб мандрівників.
16.05 Якось одного разу.
16.15 Мультфеєрверк.
17.00 Один на один.
17.30 Щасливий випадок.
18.20 Ігор Тальков. Кращі пісні.
19.00 Час.
19.40 Комедія року. «Особливості національного полювання».
21.45 За київським часом. Тижневий огляд.
22.15 Новини.
22.25 Р. Мур у бойовику «Захват у Північному морі».

(Друкується з комп'ютерного набору агентства Укрінформ).

Олександр БІЛИК, Віталій СУДДЯ, Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України» (зі Швейцарії)

Гіркий шоколад Невшателя

Кубок УЄФА. 1/32 фіналу. Матчі-відповіді.

«Ксамакс» (Швейцарія, Невшатель)—«Динамо» (Україна, Київ). 2:1 (перший матч — 0:0).

1:0 Лесняк, 25, 2:0 Ізабелла, 54, 2:1 Максимов, 59.

«Ксамакс»: Корменбеф, Бонелер, Сіпрієн, Рюеда, Перре, Ротенбюлер, Лесняк (Санджак, 90), Уіттл, Ізабелла, Верньє (Пана, 82), Кюнц (Жаннере, 71).

«Динамо»: Шовковський (Кутепов, 59), Лужний, Беженар, Хацкевич, Шматоваленко, Дмитрулін, Максимов, Калитвинцев (Михайленко, 80), Косовський, Ребров, Леоненко.

Попереджено Лужного, Ізабеллу, Беженара. На 89-й хвилині з поля вилучено Лужного (друга жовта картка).

Судді: Чарльз Агус, Антоні Самміт, Джой Аттард (Мальта).

24 вересня. Невшатель. Стадіон «Маладієр». 8 600 глядачів.

Перед грою

Напередодні матчу київський футбольний десант висадився в Женеві. І там наші дороги з командою розійшлися аж до початку зустрічі. Тому, як тренувалися динамівці, який у них настрій, ми не знали. Адже футболісти розмістилися в Невшателі, в готелі «Буваї Ріваже», що на самісінькому березі однойменного з містом озера.

Журналісти та група підтримки отаборилися в Івердоні, що в 60 кілометрах від Невшателя. Отже, довелося нам заповнювати час, знайомлячись із містечком. Була й екскурсія до чарівної Лозанни. Наш гід розповів, що Невшатель — батьківщина знаменитого швейцарського шоколаду. Але яким гірким, на жаль, став він і для футболістів, і для всіх нас. Утім, про все по черзі. Адже телебачення не транслювало цей матч. Тому наша розповідь, як кажуть, з подробицями.

Гра

Уже за традицією кияни почали зустріч жваво і гостро. Навіть спробували пресингувати суперника на його половині поля. І на другій хвилині Калитвинцев небезпечно пробив штрафний удар метрів з 25-ти.

6-та хвилина. Леоненко «вкрав» м'яча у центрі поля, проскочив між двома захисниками «Ксамакса» і вдарив здалеку. Мимо.

8-ма. Той-таки Леоненко, якого оборонці гостей гнали і «хапали» за литки, мов хорти, встиг відкинути м'яча Реброву. Але той пробити не наважився, віддав пас Косовському. І все завершилося лише кутовим.

Потім знову бив красивою дугою Калитвинцев.

А на 13-й хвилині з озера подув вітер і пішов дощ. Проте це, як з'ясувалося пізніше, не було для «Динамо» найбільшою неприємністю.

15-та. Пролунав перший для гостей тривожний дзвінок, коли темношкірий, з екзотичною зачіскою нападаючий Уіттл якимось дивом не влучив у порожні динамівські ворота.

Епізодично наші футболісти загрожували воротам господарів. Побачивши, що нічого не виходить у гравців атаки, пробували пробитися на ударну позицію Шматоваленко і Хацкевич.

Загалом ініціативою володіли футболісти «Ксамакса», яких гаряче підтримували трибуни. На них розташувався навіть духовий оркестр. Він грав аж ніяк не гірше, ніж земляки-футболісти, і набагато ліпше за київську команду.

25-та. Перший нокдаун. До цього моменту на правому фланзі розгулявся Лесняк. А тут він і справді «показав зуби». Пройшов на високій швидкості краєм, загострив ситуацію і влучно пробив. Щоправда, цей неприємний епізод мав свій початок. Знайома для багатьох картина: вискочив до межі поля головний наставник динамівців. Почав на них кричати. Його ледве вгамував арбітр. Зрозуміло, який був настрій у підопічних Сабо на той момент.

Гра продовжувалася за таким самим сценарієм. Ініціативою володіли господарі. «Динамо» зрідка контратакувало. Інколи дуже небезпечно.

36-та. Майстерність воротаря рятує «Ксамакс» від гола після сильного удару Леоненка.

44-та. Верньє ледве не влучив у порожній кут динамівських воріт.

Після перерви картина гри не змінилася. Адже жодних корективів у тактиці гри ми не побачили.

Другий гол було забито так: динамівські захисники під пресом тиску з боку форвардів «Ксамакса» відкинули м'яча назад воротареві. Той помилився і віддав точний пас ... Лесняковi, який обіграв Беженара і відкинув м'яча Ізабеллі. А той із задоволенням скористався дарунком.

Щоправда, за кілька хвилин щось схоже виникло вже біля протилежних воріт. Але захисники швейцарського клубу, якими верховодить знаний нами Сіпрієн, не дали киянам розгулятися.

Однак гол престижу український чемпіон таки забив. Лужний подав штрафний і Максимов виконав фірмовий удар головою. Навіть «льотчик-висотник» Сіпрієн у той момент нічого не зміг вдіяти. На жаль, це була єдина щаслива мить для нас.

Утім, на 80-й хвилині усі крапки над «і» міг розставити Ребров. Він у польоті бив у дальній кут порожніх воріт. Але м'яч пролетів поряд зі штангою.

Після гри

Ми боїмося, щоб у Європі про нас ніхто, не дай, Боже, нічого поганого не сказав. Приймаємо гостей щиро і радісно, саджаємо їх на покуті, прес-конференції для їхніх і наших журналістів проводимо. А тут ніякого натяку на спілкування з репортерами-гостями. Вийшов до своїх майже на футбольне поле наставник «Ксамакса» Жільбер Гресс. Погомоніли, порадили, компліментів наговорили одне одному... Щоправда, нам таки вдалося взяти коротеньке інтерв'ю у пана Гресса:

—Я вже казав у Києві, що київське «Динамо» поважають у Європі. Але те, часів Блохіна. Нинішня команда — нова. І у неї ще попереду тривалий шлях до визнання. Сьогодні мої підопічні зіграли добре. Хоча захист зробив кілька подарунків гостям, якими ті, на щастя для нас, не скористалися. Ми не програли свій 25-й матч поспіль у єврокубках на стадіоні «Маладієр», зробивши чудовий подарунок своїм палким прихильникам і дуже радіємо з цього приводу...

А ми сумуємо. Хоча теж не полишаємо надії на найкращі часи. Нині увага прикута до національної збірної, яка вдало стартувала у відбірковому циклі чемпіонату світу. І бережи її, Боже, від таких гірких невдач, як динамівська у Невшателі.

І наостанок — розмова з відомим німецьким тренером Берндом Штанге, якого зустріли на стадіоні «Маладієр»:

—Україні, мов повітря, потрібні 5—6 сильних клубів, — сказав колишній тренер «Дніпра». — Лише тоді її футбол зможе прогресувати. Інакше — біда. Хоча таке становище, склалося враження, декого влаштовує. Тому, гадаю, мені й не дозволили створити сильний ансамбль у київському ЦСКА...

Звичайно, то — суб'єктивні думки фахівця. Але в них, либонь, є зерно.

На знімках: трубадур невшательського оркестру поспішає на стадіон; момент матчу.

Лише результати

Футбол. Кубок УЄФА. 1/32 фіналу. Національ (Румунія, Бухарест)—Чорноморець (Україна, Одеса). 2:0 (перший матч — 0:0). 1:0 Моісеску, 47, 2:0 Нікулеску, 58.

Національ: Луческу, Зегрян, Нечула, Марін, Моісеску, Албяну (Поточану, 46), Вочин, Пігуля (Нікулеску, 49), Васк, Дуня (Саву, 85), Чеботаріу.

Чорноморець: Суслов (Долганський, 62), Сушко, Леженцев, Букель, Мізін, Колчин (Колесниченко, 46), Селезньов (Бабич, 61), Гусейнов, Зотов, Николайчук, Мусолітін.

Попереджено Леженцева, Гусейнова, Пігулю, Поточану.

Судді: Ф. Міс, П. ван Брок, Р. ван Нілен (Бельгія).

24 вересня. Бухарест. Стадіон «Котрочені». 7000 глядачів.

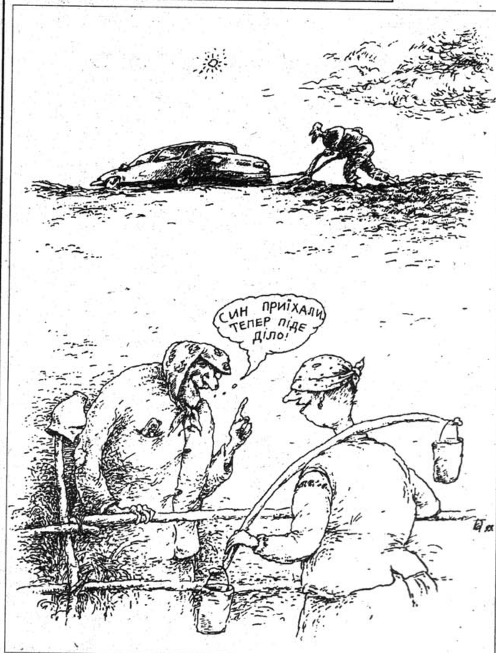
Ліга чемпіонів. Аякс (Нідерланди)—Грассхоппер (Швейцарія) — 0:1, Порту (Португалія)—Гетеборг (Швеція) — 2:1, Рейнджерс (Шотландія)—Осер (Франція) — 1:2, Відзєв (Польща)—Атлетіко (Іспанія) — 1:4, Стяуа (Румунія)—Боруссія (Німеччина) — 0:3, Фенербахче (Туреччина)—Ювентус (Італія) — 0:1, Манчестер Юнайтед (Англія)—Рапід (Австрія) — 2:0, Русенборг (Норвегія)—Мілан (Італія) — 1:4.

Першість України. Перша ліга. 12-й тур. **Сталь—Кристал. 2:0.** Плотников, 67, Цвик, 75. **Дніпро—Металург М. 1:3.** Басс, 22 — Ю. Гетьман, 43, Петруня, 47, Порохненко, 88. **Зоря—Буковина. 2:1.** Шопін, 36, Гасанов, 53 — Гамаль, 21. **СК Миколаїв—Динамо-2. 3:0.** Сонін, 26, з пенальті, Гуральський, 35, Якименко, 72. **СК Одеса—ЦСКА-2. 3:1**. Ткаченко, 52, Мельниченко, 53, Кондратюк, 66, з пенальті — Вус, 69. **Верес—Металург Н. 1:0.** Бакалов, 23, з пенальті. **Закарпаття—Явір. 1:2.** Гето, 46 — Шуршин, 62, Любимов, 75. **Хімік Ж—Металург Д. 0:1.** Севидов, 25. **Металіст—Шахтар М. 3:2.** Серьогін, 5, Карабута, 27, Суворов, 43 — Дяк, 67, з пенальті, 85, з пенальті. **ФК Львів—Нафтовик. 3:0.** Лапко, 40, Мазур, 88,90. **Поділля—Хімік С. 2:3.** Маргіані, 67, Рафальчук, 77 — Паламарчук, 5, Бабенко, 20, Терещенко, 51. **Волинь—Поліграфтехніка. 1:0.** Шпирка, 22.

СК Миколаїв, Нафтовик, Металург Д — по 25 очок, Сталь, Хімік С — по 24, Зоря, Волинь — по 22, Динамо-2, Металург М, Поліграфтехніка, СК Одеса, Металург Н — по 19, Буковина, Кристал — по 18, Верес — 17, Явір, ФК Львів — по 13, ЦСКА-2 — 12, Закарпаття, Хімік Ж — по 10, Металіст — 9, Шахтар, Поділля — по 5, Дніпро — 0.

Баскетбол. Кубок Європи. Будівельник-Хорда (Україна, Київ)—Акваріус (Росія, Волгоград) — 86:56. Найрезультативніші у киян: Яйло — 23 очка, Лохманчук — 19, Ріверс — 17. Шахтар (Україна, Донецьк)—Автодорожник (Росія, Саратов) — 88:104.

Жарт номера

Доля

● *У народу завжди не як у людей.*

Юрій БАЗИЛЄВ.
Мал. Анатолія КАЗАНСЬКОГО.

Коханець у шафі,

або Чи є користь від політичних партій

Лідер партії лівих радикалів С. П.(повне прізвище якого Савелій Пательнюк, але, позаяк мова піде про його інтимне життя, вдамося лише до ініціалів) вирушив на великий мітинг, організований його партією. На півдорозі він з прикрістю згадав, що залишив тези своєї пристрасної промови у вихідних штанях, які зодягав лише на прийоми до можновладців.

Недобре вилаявшись, С. П. повернув назад. Квартира була замкнена. С. П. дістав ключа, відімкнув. Дружина вже пірнула в ліжко, хоч була тільки шоста вечора, і чомусь квапливо натягувала ковдру аж до підборіддя.

Лідер партії лівих радикалів хутко відчинив шафу і зненацька взирив у ній статурного молодця, який, тремтячи, тулився за його костюми й сорочки. Штанів на ньому не було.

—Де мої штани? — перше, що вихопилося у заклопотаного С. П.

—Я їх випрала, — бовкнула з-під ковдри дружина. — Вони на балконі висять.

Лідер партії лівих радикалів задумливо попростував на балкон, обнишпорив усі кишені. В одній знайшов зіжмаканий папірець з вистражданими мітинговими тезами, але по розплинчастих літерах годі щось було прочитати. С. П. розчаровано повернувся до спальні і знову відчинив шафу.

—А ти хто?

—Я лідер партії поміркованих лібералів Б. Ш., —затинаючись, пролепетав підпільний квартирант. (Кожен у цьому добродієві, звісно, упізнав би відомого мітингового трибуна Юрія Шкварчука, але позаяк описувана нами ситуація досить пікантна, подаємо читачам лише ініціали партійця).

—Упізнаю, упізнаю. То це ти минулого разу натякав на центральному майдані, що наша партія лівих радикалів, яку довірено очолювати мені, нікчемна, рахітна, дихає на ладан і не готова захистити трудящих?

—Воно... теє... якби.., — забелькотіли у шафі.

—Вискочко! — гнівно кинув лідер партії лівих радикалів С. П. — Лише наша партія у змозі повести громаду в майбуття! А ваша партія поміркованих лібералів — гнила і лишаювата!

—Наша? — закліпав той, що в шафі. — Лишаювата? Хай ти скрутишся: це казати про партію, яка вже виводить громаду з глухого кута й прямує в майбутнє...

—Виводить? — передражнив С. П. — До одного місця вона виводить!

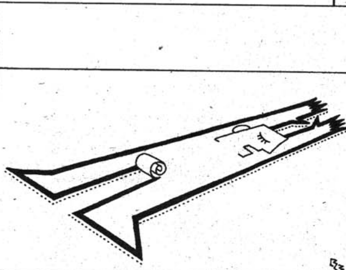
Лідер поміркованих лібералів Ю. Ш. аж затрусився. Це було видно з його голих колін. Він нараз прикрив наготу вихідною сорочкою господаря квартири і нахабно вибрався з шафи. Дружина лідера С. П., чекаючи прикрощів, злякано натягнула ковдру аж по вуха. Проте обоє партійців всілися на кушетці й гаряче заперечалися про чесноти та шляхетність своїх партій. Переконати один одного вони так і не змогли, отож лідер партії лівих радикалів С. П. рішуче заявив:

—Гаразд, зараз же іду на мітинг, геть-чисто розбиваю твою лишаювату партію!

—Хай ти скрутишся! — правив лідер партії поміркованих лібералів Ю. Ш. — За годину ми теж організуємо грандіозний мітинг мас і задамо вам перцю по саму зав'язку. Лідер партії С. П. сердито грюкнув дверима своєї квартири і поспішив на мітинг.

Лідер партії Ю. Ш. нервово взявся за штани, які валялися під кріслом, щоб і собі поквапитися до трибун, але знервований був так, що намислив трохи заспокоїтися і поліз до дружини свого суперника під ковдру.

Іван КИДРУК.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Зізнався...

—Пам'ятаєш
як зустрілись?
Вперше? Др криниця?
Я одразу зашарілась,
Ти сказав: «Годиться!»
Очі долі опустила,
З відрами стояла,
Потім воду все носила
—Стріти знов жадала.
На селі дівчат чимало,
Взяв мене до пари.
Ну, признайся,
щоб я знала,
В чому мої чари?
Чоловік цигарку
сплюнув,
Позіхнув пошире...
—Та, скажу,
якщо спитала,
Саме тому й вибрав:
Дуже легко підіймала
Ти повненькі відра!

Станіслав СКРИПАЙ-ЗАРІЧНИЙ.

Висівки

● Краще вчити інших, ніж навчатися самому.
● Що в жінки на язиці, те в чоловіка вже в печінках.
● Уже й розкрадати немає чого, а інвестицій усе нема!
● Будь-яка людина може стати депутатом, але не кожний депутат може стати людиною.
● Та я заради ситого життя наших керівників згоден по року зарплати не отримувати!
● Цензури вже нема, але правду, як і раніше, не друкують.
● Особливо добре жінці з чоловіком, коли він у відрядженні.
● Нарешті любити неньку Україну стало вигідно!
● Дай лишень керівництву дожувати, і воно ще скаже своє слово!

Олександр ПЕРЛЮК.

ЛІКАР

— Ай! Ой! Ой! Лікарю, допоможіть!

— Сідайте, будь ласка, розкажіть, що трапилось?

— Не можу, вмираю! Ай! Ой! Ой!..

— Жіночко, люба, що у вас болить?

— Все болить! Рятуйте!

— Не хвилюйтеся, ми вам обов'язково допоможемо. Покладемо до лікарні, проведемо комплексне обстеження, підлікуємо. Через два тижні будете почувати себе, як Арнольд Шварценеггер. Значить так: місце за добу у нас коштує 5 доларів, за два тижні — 70 доларів.

— Ого!

— Обстеження — 150 доларів.

— Як?

— Саме так! Повний курс лікування — щонайменше 520.

— Ви при своєму розумі?

— Нянечці щоденно — коробку шоколадних цукерок, черговому лікареві — пляшку коньяку.

— Ні!

— Так! Вірменського! Щогодинно! Лікарю, котрий лікує, тобто мені, подякуєте на свій розсуд, але врахуйте, якщо хочете вижити, доведеться відстебнути не менш як 700 зелененьких. Отже, ваше прізвище?

— Не скажу! Я вже здорова, як Арнольд Шварц... Шварц.., коротше кажучи, як бик!

— От і чудово, наступний!

Олександр ПЕРЛЮК.

Пародія

СВОБОДУ — БАНКІРАМ!

*Я так боюсь
свободи для рабів.
Вони часом дуріють
од свободи...
Раби — вони
й з дипломами раби...*

Валентин МОРОЗ.

Весь вік мій сусіда
В жони рабував.
А став інвалідом —
Тиранку прогнав,
Од волі дуріє:
Залишився сам.
Свободу — банкірам,
Тюрягу — рабам!
За право народу
Боровся юрист,
А сам на городі
Чинив, як садист:
Садив щось із клунка
Тайком за селом,
Бо він свого шлунка
Був давнім рабом.
Врожай нишком вирив
І випив сто грам...
Свободу — банкірам!
Тюрягу — рабам!
Колгоспні дурепи
І п'яні дуби
Обрали нардепів,
А вийшло — раби.
Обранцям не вірять,
Гримить тарарам:
— Свободу — банкірам,
Тюрягу — рабам!
... Пропхався з дипломом
У банк агроном,
Будує хороми,
Став блату рабом,
Ягнятком покірним,
Котом під столом...
Свободу — банкірам,
Тюрягу — рабам!
... Пускати не згоден
На волю рабів, —
Бо сам од свободи
Ледь-ледь не здурів.

Володимир СЕМЕНО.

Полтава.

АШН України

Віктора я помітив здалеку через його довготелесу фігуру і, як кажуть пілоти, пішов на зближення, енергійно працюючи ліктями. З Віктором ми давно вже не бачилися, хоча й близько приятелювали у студентські роки. На нашому курсі вчився він чи не найгірше, адже значно більше за науку полюбляв спорт, танці й пиво. Зате перший з однокурсників захистив кандидатську, перший одержав у завідування лабораторію...

—Здоров старий! — радісно закричав я, коли ми ледве не зіткнулися лобами.

—О, Юрко! — обличчя Віктора відбивало радісне здивування.

Я відтягнув товариша у вільний закуток і посипалися традиційні запитання.

—Ну як, Вітюню, — з притаманним легким кепкуванням продовжував розпитувати, — чи не захистив, бува, вже й докторську?

—Ще ні, а слід було б! — відповів він з притиском на останньому слові, немов і справді дні та ночі тільки те й робив, що працював над докторською...

—О! — радісно зойкнув Вітя. — Приймаю привітання — мене обрали членкором!..

—Членкором?! — я навіть розгубився. — Яких таких наук?!

Вітьку, либонь, сподобалася моя реакція, цілком відповідна сенсаційності події.

—Членом-кореспондентом академії прогресивних технологій України, — вимовив він з гідністю, що межувала з пихатістю. — До речі, Юрцю, — в голосі його забриніла поблажливість до мене, — в нашій АПТ є одна вакансія... Чом не для тебе? Ти ж був у нас ледве не відмінник.

Поблажливість у голосі новоспеченого «академіка» переплiталася з глузливістю. Я зібрав себе, як кажуть, у кулак, щоб бути якомога серйознішим, і неквапом вимовив:

—Пізно, Вітьок, пізно, — я навмисне задер підборіддя і примружив очі. — Я вже припинив приймати поздоровлення. Я — академік АШН України! — нахабно збрехав. — І якщо минуло не менше року з моменту обрання тебе членом-кореспондентом, я беру на себе клопіт про твоє балотування на виборах в академіки АШН України.

Очі Віктора випромінювали саму ніжність на мою адресу. В цей момент він, либонь, кохав мене, як кохають дівчину.

—Це реально, Юрцю? — хрипко вичавив він, переборюючи хвилювання. — Це насправді?!

—Так! — тихо вимовив я і заплющив очі. Коли я знову зиркнув на свого кар'єриста, той, здається, вже оговтався. Погляд його хоч і залишався теплим, — але був уже діловий та цілеспрямований.

—Слухай, — посміхнувся Вітюня, — це насправді смішно, втім, я не знаю, що означає оте АШН.

—Зараз ти не просто сміятимешся, ти зіпсуєш брюки від реготу, — серйозно зауважив я. — АШН означає академія шарлатанських наук!

Я зареготав так голосно, що з міліціонера, котрий стовбичив біля ескалатора, навіть шапка впала.

—Ну ти мене й дістав, — через силу посміхнувся Віктор.

—Це ми самі себе дістали, — відповів я, — давно були б уже доктори, якби не перегаяли стільки часу на бозна-що! Треба, треба прагнути в членкори, Вітю, але не в шарлатанські.

—А може, все-таки поклопотатися за тебе в академії прогресивних технологій? — нагадав про свою пропозицію Віктор, і я збагнув, що він мене вже пробачив. — Ну? — наполягав Вітьок, який добре знав життя, і не з підручників.

—Ні, старий, — продовжував я гру, — своїй АШН я не зраджу. І тут мене осяяла геніальна ідея, достойна наших з Вітьком високих академічних знань:

—Слухай, старий, — а чи не випити нам зараз пивка?!

Юрій БОЛЬШАК.

Інформація про четвертий випуск цінних паперів (акцій), пропонованих для продажу відкритим акціонерним товариством «Славутич»

1. Характеристика Емітента:

1.1. Найменування: повне — відкрите акціонерне товариство «Пиво-безалкогольний комбінат «Славутич» (далі — емітент); скорочене — ВАТ «ПБК» Славутич».

1.2. Місцерозташування: 330076, м. Запоріжжя, вул. Г. Сапожникова, тел./факс 42-57-44.

1.3. Дата заснування:

Емітент зареєстровано 5 серпня 1993 р. за рішенням Ленінської районної ради народних депутатів м. Запоріжжя № 907.

1.4. Предмет діяльності Емітента:

виробництво та реалізація пива, безалкогольних напоїв, мінеральної води, лікеро-горілчаних виробів, настоянок, вина, соків, сільськогосподарської продукції, інших товарів народного споживання, тари;

внутрішні та міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом;

виконання складських, будівельних, проектно-кошторисних, ремонтно-монтажних, науково-дослідних робіт;

виготовлення та збут продукції з відходів основного та допоміжного виробництва;

фірмова торгівля власною продукцією, організація громадського харчування та виставок-продажів.

1.5. Характеристика статутного фонду Емітента:

За станом на 01.07.1996 р. статутний фонд Емітента цілком оплачено. Статутний фонд Емітента становить 714000000000 (сімсот чотирнадцять мільярдів) карбованців, який поділено на 420000 акцій, серії А, 000001-420000, номінальною вартістю — 1700000 крб. Випуск акцій зареєстровано у Запорізькому обласному фінансовому управлінні від 22 серпня 1996 р. за номером 149/1/96

1.6. Характеристика органів Емітента:

Вищим органом Емітента є загальні збори акціонерів. Виконання окремих функцій вищого органу Емітента покладено на спостережну раду. Виконавчим органом Емітента є дирекція. Контроль за фінансово-господарською діяльністю дирекції здійснює ревізійна комісія.

Посадові особи Емітента:

голова ради — Деховічная Людмила Анатоліївна (освіта вища, інженер-економіст за фахом, виробничий стаж 20 років);

члени ради: Воробйов Олександр Сергійович, Снисаренко Віктор Олександрович, Ткаченко Любов Степанівна, Трофімов Віктор Федорович;

голова ревізійної комісії — Олександрова Галина Павлівна (освіта вища, економіст за фахом, виробничий стаж 20 років);

генеральний директор — Перетятько Петро Васильович (освіта вища, інженер-механік за фахом, виробничий стаж 29 років);

члени дирекції — Кононов Леонід Іванович, Пацера Алла Іванівна, Дорошенко Катерина Володимирівна, Здоронок Світлана Семенівна.

Головний бухгалтер — Дорошенко Катерина Володимирівна (освіта середньо-спеціальна, бухгалтер за фахом, виробничий стаж 20 років).

1.7. Характеристика чисельності працівників Емітента:

За станом на 01.07.1996 р. середньоспискова чисельність працівників Емітента 626 чол.

2. Опис ділової діяльності Емітента.

За даними акціонерного товариства «Запоріжжя аудиконсульт» — 330000, Україна, м. Запоріжжя, пр. Тихий, 8, ліцензія № 000057 від 03.03.94 р., Емітент не має простроченої заборгованості кредиторам та за платежами в бюджет, фінансовий стан — стійкий, платоспроможний та ліквідний.

Характеристика Емітента за станом на 01.07.1996 р. (млн. крб.)

Показники	на 01.01.1996 р.	на 01.07.1996 р.
АКТИВ		
Основні засоби та інші позаоборотні активи	314731	1917675
Запаси і затрати	417951	586070
Грошові кошти, розрахунки та інші активи	229226	494016
ПАСИВ		
Джерела власних та прирівнених до них коштів	834069	2645545
Розрахунки та інші пасиви	127839	352216

В 1995 р. випущено продукції:

пиво	5031 тис. дал.
безалкогольні напої	1013 тис. дал.
Реалізовано продукції	1690000 млн. крб.
Введено в дію основних фондів	37602 млн. крб.

3. Дані про емісію акцій

Рішення про четверту емісію акцій Емітента прийнято на загальних зборах акціонерів (протокол № 5 від 28.08.1996 р., кількість присутніх — 165, проголосували «за» 331910 голосів, «проти» —, «утрималось» —.

Метою випуску акцій є збільшення розміру статутного фонду в зв'язку з проведенням індексації вартості основних фондів на 01.04.1996 р. і залучення іноземних інвестицій для проведення реконструкції та технічного переозброєння виробництва.

Запланований обсяг додаткової емісії 2.807.998.800.000 крб.: у т. ч. 1.046.999.400.000 крб. — на суму індексації вартості основних фондів. Загалом випускається 1651764 простих іменних акцій. Номінальна вартість однієї — 1700000 крб. Серія акцій — А під номерами №№ 420001-2071764.

Акції серії А за номерами №№ 420001-1035882 загальною вартістю 1.046.999.400.000 крб., підлягають розподілу між усіма акціонерами Емітента, які володіли акціями на момент прийняття рішення про четвертий випуск акцій, пропорційно до їх часток у статутному фонді.

Термін отримання акціонерами Емітента акцій четвертого випуску серії А за номерами №№ 420001-1035882 не обмежується.

У разі зміни власника акцій на момент прийняття рішення про четвертий випуск усі права та обов'язки щодо отримання акцій четвертого випуску переходять до нового акціонера.

Акції серії А за номерами №№ 1035883-2071764 загальною вартістю 1760 999 400 000 крб. продаються за номінальною вартістю одним пакетом іноземному інвестору під такі інвестиційні зобов'язання:

1. Здійснення комплексної реконструкції та технічне переозброєння виробництва пива та безалкогольних напоїв з метою підвищення їх потужності, розширення асортименту і поліпшення якості продукції.

2. Технічне переозброєння і адаптація до вимог основного виробництва допоміжних та обслуговуючих підрозділів.

3. Реорганізація системи управління виробництвом шляхом впровадження сучасних інформаційних технологій.

4. Загальна сума інвестицій (включаючи внесок до статутного фонду Емітента), переведена у валюту України за курсом Національного банку України на день їх здійснення, — не менш як 10 000 000 доларів США.

5. Заборона відчуження пакету акцій протягом трьох років.

Бізнес-план з інвестиційними зобов'язаннями приймається протягом 10 днів з моменту опублікування інформації за адресою:

м. Запоріжжя, вул. Сапожникова.

Дата укладання договору купівлі-продажу вважається днем початку продажу акцій серії А № 1035883-2071764. Термін передплати дорівнює шести місяцям з дня продажу.

Оплата акцій серії А № 1035883-2071764 та інвестиції здійснюються у вигляді конвертованої валюти, обладнання та інших матеріальних цінностей, а також прав інтелектуальної власності, вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно із законами (процедурами) країни-інвестора або міжнародними торговельними звичаями.

Кожному власникові акцій четвертого випуску на загальну кількість належних йому акцій видається сертифікат акцій. Сертифікати видаються після повної оплати акцій за місцерозташуванням Емітента. Про день початку видачі сертифікатів акцій буде повідомлено додатково поштовими повідомленнями.

У разі перевищення (недосягнення) запланованого обсягу передплати на акції четвертого випуску відповідне рішення про прийняття або відхилення зайвої передплати (про продовження терміну передплати або про скорочення обсягу випуску) приймають загальні збори акціонерів Емітента.

Акціонери Емітента мають право:

—брати участь у загальних зборах акціонерів особисто або через представників;

— брати участь у розподілі прибутку Емітента та одержувати дивіденди на акції після повної їх сплати;

— одержувати інформацію про діяльність Емітента.

Виплата дивідендів здійснюється за підсумками господарського року.

Випуск привілейованих акцій не передбачається.

4. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів:

Статутний фонд сформовано в результаті чотирьох емісій.

Перша емісія — рішення про випуск прийнято загальними зборами акціонерів Емітента (протокол № 1 від 25.10.1993 р., обсяг емісії 9000000000 крб., вид акцій — прості іменні, кількість акцій — 180000 шт., номінальна вартість однієї акції — 50000 крб., серія — А №№ 000001-180000; свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 17.03.1994р., № 12 видано обласним фінансовим управлінням Запорізької обласної державної адміністрації).

Друга емісія — рішення про випуск прийнято загальними зборами акціонерів Емітента (протокол №2 від 25.03.1995р., обсяг емісії 12000000000 крб., вид акцій — прості іменні, кількість акцій — 240000 шт., номінальна вартість однієї акції — 50000 крб., серія — А №№ 180000-420000; свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 09.08.1995р., № 295/1/95 видано Міністерством фінансів України).

Третя емісія — рішення про випуск прийнято загальними зборами акціонерів Емітента (протокол №4 від 23.03.1996р., обсяг емісії 714000000000 крб., вид акцій — прості іменні, кількість акцій — 420000 шт., номінальна вартість однієї акції — 1700000 крб., серія — А №№ 000001-420000, свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 22 серпня 1996 р. № 149/1/96 видано Запорізьким обласним фінансовим управлінням).

Під час третьої емісії всі акції першої та другої емісії підлягали обміну на акції третьої емісії.

5. Дані щодо індексації основних засобів Емітента за станом на 01.04.96р. млн. крб

Сума індексації балансової вартості основних фондів 2455000. Сума індексації зносу основних фондів 929000.

6. Кількість іменних акцій, випущених Емітентом, у тому числі акцій, що є у власності керівних працівників.

За станом на 1.07.1996 р. Емітентом випущено загалом 420000 простих іменних акцій номінальною вартістю 1700 тис. крб. У власності керівних працівників — 35516 акцій, що становить 8,4% статутного фонду Емітента.

7. Чинники ризику в діловій діяльності Емітента:

інфляційні процеси в економіці України; нестабільність законодавчої бази України, форс-мажорні обставини.

Арбитражным судом Харьковской области (Харьков, 310002, ул. Сумская, 64) возбуждены дела о банкротстве:

ООО «АрВО» (Харьков-142, ул. Гарибальди, 10, кв.80; р/счет № 200467123 в АКИБ «Укрсиббанке» Харькова, МФО 351641), дело № 2493/7-72.

МЧП «Галина» (Харьков, ул. Светлая, 11-А, кв.141, р/счет № 468045 в Московском АК ПИБ, МФО 351425), дело № 2411/7-72.

МЧП «Аза» (Харьков, пр. Тракторостроителей, 126-А, кв. 732, р/счет № 001468692 в «Проминвестбанке», МФО 351458), дело № Б-2068/7-01.

ИПФ «Арника ЛТД» (Харьков, пер. Котовского, 21-А; р/счет № 100467775 в коол. отдел. УСБ г. Харькова, МФО 351577, дело № 2654/7-54.

ООО «Каскад» (Харьков, пр.50 лет ВЛКСМ, 84, кв.38, р/счет №4467215 в филиале № ЗАВУББ «Грант», «Стугрант», МФО 351759), дело № 2412/7-72.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Правління акціонерного товариства «Карпатнафтомаш» повідомляє про проведення зборів акціонерів. Збори відбудуться 16 листопада 1996 року об 11-й год. за адресою: Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Долинська, 88, клуб заводу «Нафтомаш».

Початок реєстрації акціонерів о 8-й год. Телефон для довідок: (03472) 2-83-88.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління.
2. Звіт спостережної ради.
3. Внесення змін і доповнень до статуту товариства.
4. Вибори голови правління, спостережної ради та ревізійної комісії.
5. Затвердження положень до статуту товариства.

Правління товариства.

ООО «Дніпрянка-94» повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом місяця за адресою: Київ, вул. Райдужна, 67.

ЗМІНИ до інформації про другий випуск акцій Селянського комерційного банку «Дністер»

Передплата на акції СКБ «Дністер» другої емісії проводиться з 15 травня до 20 жовтня 1996 року.

ПРОДМАШ'96 ФЕРМЕРСТВО'96

СПЕЦІАЛІЗОВАНІ
ВИСТАВКИ-ЯРМАРКИ З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

15-19 жовтня 1996 року

Національний виставковий центр України, Київ, пр.Глушкова, 1, павільйон №12

ОРГАНІЗАТОРИ:

Національний виставковий центр, Міністерство машинобудування, ВПК і конверсії,

за сприяння Мінсільгосппроду України, Держхарчопрому України, Асоціації фермерів України

РОЗПОРЯДНИКИ:

Асоціація продовольчого машинобудування "Прома", тел.: (044) 213-8173, факс: (044) 213-8660, 213-7721

Фірма "Троян", тел.: (044) 261-75-96, факс: (044) 251-95-76, 251-94-08

ЗА КОРДОНОМ Є СПАДОК, МОЖЛИВО, ДЛЯ ВАС...

Укрін'юрколегія (252034, Київ, вул. Золоті Ворота, 2-а)

В справах про спадщину розшукує родичів

ПОМЕРЛИХ У США:

Леона Скального, який народився 1926 року в Західній Україні чи Польщі, батьком котрого був Леопольд Скальний, а мамою — Вероніка Лазарчик.

Веніаміна Вероніна, який народився 1904 року в Бобруйську, батьком котрого був Плейсі (Пейся) Воронін, а маму звали Бесі (Бася). Бабою спадкодавця по батьківській лінії була Хана Гекель (Геккел), котра в 1913 році проживала в Одесі по вул. Грецькій, 45.

Сергія Теодоровича Кухарчука, який народився 1915 року в Дніпропетровську чи області, батько котрого —Теодор (Федір) Кухарчук, а матір — Василина Пилипок.

Євгена Коніцького, 1928 р. н., батьком котрого був Петро Лукич Коніцький, а мамою — Валентина Миколаївна Шепелєва, яка народилася 1902 року в Ніжині.

Лілії Мользік, уродженої Пеханюк, яка народилася в Одесі 1913 року, батько котрої — Оскар Пеханюк, а мати — Бетті Вайнер.

Анни Стемпінської, яка народилася 1925 чи 1926 року у Львові чи області, батьком котрої був Іван Стемпінський, а мамою — Анна Білінська.

ПОМЕРЛИХ У КАНАДІ:

Івана Коцюби, який народився 1910 року в населеному пункті Березень (Бережани), батьком котрого був Михайло Коцюба, а мамою — Тетяна Василенко.

Володимира Древняка, який народився в Україні 1923 або 1924 року.

Йосипа Васцута, який народився в Україні 1924 року.

ПОМЕРЛОГО В БЕЛЬГІЇ:

Станіслава Бобка, який народився 1927 року в Західній Україні чи Польщі, батьком котрого був Сенко (Семен Бобко, а мамою — Катерина Пеле (Пильо).

ПОМЕРЛОГО В НІМЕЧЧИНІ:

Георгія Курленка (Куриленка), який народився в Харкові чи області 1924 року, батьком котрого був Микола Кирилович Курленко (Куриленко), народжений 1893 року в м. Ворожба, а мамою — Лідія Трешау.

ПОМЕРЛИХ У ФРАНЦІЇ:

Елізабет Клікарової, яка народилася 1908 року в Краматорську, батьком котрої був Василь Клікаров, а мамою — Олена Чиряєва.

Івана Патеюка, який народився 1897 року в Дніпропетровську чи області.

Анни Булик, уродженої Піско, яка народилася в населеному пункті Садковичі 1909 року, батьком котрої був Жан (Іван) Піско, а мамою — Катерина Кравець.

Войцеха Мроза (Мороза), який народився 1915 року в Західній Україні чи Польщі, батьком котрого був Іван Мроз (Мороз), мамою — Катерина Іпогатова.

Надії Петренко, яка народилася 1916 року в Кременчуку, батьком котрої був Сергій Петренко, а мамою —Антоніна Єгорова.

Яніни Романюк, яка народилася у Львові 1912 року і була дочкою Марії Іванівни та Івана Йосиповича Романюків, дочка якої — Аліція, 1933 р. н., проживала в Україні.

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити Укрін'юрколегію: Київ-34, вул. Золоті Ворота, 2-а, тел. (044) 224-16-67, факс (044) 229-28-35.

Згідно з інформацією, опублікованою в газеті «Голос України» 8 травня 1996 року про додатковий (другий) випуск акцій акціонерного товариства «Полтаванафтопродукт», повідомляємо, що розпочався третій етап розміщення акцій.

До 1 жовтня 1996 року ви можете придбати акції нашого товариства за власні кошти вартістю 7 гривень за одну акцію, при номінальній вартості акції 0,25 гривні.

Довідки за телефонами: (0532)66-49-37; (05322)43-39-9.

Арбітражним судом Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом ДПІ по Залізничному району Києва порушено справи про банкрутство:

— 12/135 ТОВ «Канн» (Київ, вул. Головка, 27, р/р 21467711 в АО «Градобанк»).

— 12/148 ТОВ «Торнадо» (Київ, вул. Кудряшова,5, р/р 9467759 в АБ «Ажіо»).

— 12/142 ТОВ «Тека» (Київ, вул. Волинська, 4-А, р/р 24467890 в АКБ «Градобанк»).

— 12/141 ТОВ «Рембудпроект» (Київ, вул. Повітрофлотський пр-т, 10, р/р 3467958 в КФКБ «Приватбанк»).

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подавати до Арбітражного суду в місячний термін.

Полное хозяйственное товарищество «Аналитик» (свидетельство № 16458445, выданное Печерской районной госадминистрацией Киева) объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления по телефону: 295-53-03.

Баланс ЗАТ ЗІФ
«Національно-промисловий інвестиційний фонд»
на 1 січня 1996 року

Актив на кінець звітного періоду	
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	
Розрахунковий рахунок (51)	3 100,0
Всього по розділу 3	3 100,0
Баланс	**3 100,0**
Пасив на кінець звітного періоду	
1. Джерела власних та прирівняних коштів	
Статутний фонд (85)	3 100,0
Всього по розділу 1	3 100,0
Баланс	**3 100,0**

Баланс ЗАТ ЗІФ
«Національно-промисловий інвестиційний фонд»
на 1 липня 1996 року

Актив на кінець звітного періоду	
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	
Розрахунки з дебіторами.	
За товари, роботи і послуги, строк сплати яких не настав (62,76)	85,0
Розрахунковий рахунок (51)	3 015,0
Всього по розділу 3	3 100,0
Баланс	**3 100,0**
Пасив на кінець звітного періоду	
1. Джерела власних та прирівняних коштів	
Статутний фонд (85)	3 100,0
Всього по розділу 1	3 100,0
Баланс	**3 100,0**

ЗВАРЮВАЛЬНЕ ОБЛАДНАННЯ ТА МАТЕРІАЛИ

понад 50 найменувань

СТКО

- ✓ *дизельні агрегати АДД*
- ✓ *трансформатори,напівавтомати*
- ✓ *газогенератори,різаки,редуктори*
- ✓ *спецодяг та інвентар*
- ✓ *електроди та дріт*

Постійно реалізуємо спеціальні електроди ОЗЛ,ЦЛ,АНВМ

а також:

- ✓ **протипожежне знаряддя** *(вогнегасники, пожежний рукав)*
- ✓ **інструмент** *(ріжучий,вимірювальний,слюсарний,електро та ін.)*

м.Київ, вул. Горького, 5б, **ІЕЗ ім. Є.О.Патона,** корпус №2

☎/044/261-08-58, 261-51-11, 261-58-94, Факс:227-27-26

Арбітражний суд Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу №6/104 про визнання банкрутом ТОВ «Алко» (юридична адреса: Київ, вул. М. Раскової, 4-а; розрахунковий рахунок №467556 в АІБ «Юніверс», реєстраційний №0092-411-ЛТД).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 17/193 про визнання банкрутом ТОВ «Квазар» (юридична адреса: Київ, вул. М. Раскової, 4), зареєстрований в Держадміністрації Дарницького району м. Києва, р/р 2467638 в 1-й київській філії «Ва-Банку».

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 7/157 про визнання банкрутом МП «Сталкер-1» (юридична адреса: Київ-60, Предмісна Слобідка, 1) зареєстрований в Держадміністрації Дарницького району Києва, р/р № 11468242 в АКБ «Градобанк», реєстраційний № 22862156.

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Загублене свідоцтво № 23725332 від 23.10.95 р. ТОВ «Край-М», видане виконавчим комітетом Печерської районної ради народних депутатів Києва, вважати недійсним.

ХОЧЕТЕ ВИВЧИТИ ІНОЗЕМНУ МОВУ, НЕ ВИХОДЯЧИ З ДОМУ? ВСТУПАЙТЕ В ЄШКО!

ЄШКО - це найбільша школа заочної кореспондентської освіти в Європі з філіями у 8 європейських країнах. Тільки в СНД вже понад 350 тисяч чоловік вступили в ЄШКО.

Мовні курси ЄШКО - це:

- **Якісні знання**

50-річний досвід навчання мов за методом ЄШКО показує, що заняття вимагатимуть від Вас всього лише **15 хвилин на день**. Уроки вміщують необхідну для спілкування граматику, касети з записом допоможуть виробити вимову, а спеціальні типи вправ дозволять легко запам'ятати нові слова.

- **Ваш особистий викладач**

Навчаючись в ЄШКО, Ви не будете самотні: **Ваш особистий викладач**, перевіряючи домашні завдання, допоможе порадами й рекомендаціями.

- **Запорука Вашого успіху.**

Після закінчення курсу ЄШКО, Ви отримуєте **цінне свідоцтво**. Воно відкриє Вам нові перспективи у житті та поліпшить Ваше становище на ринку праці.

Заповніть купон, і Ви одержите БЕЗКОШТОВНО пробний урок.
Ви самі зможете переконатись, що ЄШКО - це правильний вибір!
Виберіть один з таких курсів:

- ♦ "Англійська для початківців"
- ♦ "Англійська для середнього рівня"
- ♦ "Англійська для вищого рівня"
- ♦ "Англійська для дітей" І (9-14 років)
- ♦ "Англійська для дітей" ІІ ◄НОВИЙ!!
- ♦ "Німецька для початківців"
- ♦ "Німецька для середнього рівня"
- ♦ "Французька для початківців"
- ♦ "Італійська для початківців" ◄НОВИЙ!!

Матеріали курсу друкуються російською мовою. Термін навчання, в залежності від вибраного курсу, 9 або 16 місяців. Місячна вартість навчання в національній валюті еквівалентна 4 - 6 доларам США за курсом Національного банку.

АНГЛИЙСКИЙ ДЛЯ НАЧИНАЮЩИХ

ЄВРОПЕЙСЬКА ШКОЛА КОРЕСПОНДЕНТСЬКОЇ ОСВІТИ

ЄШКО

Міжнародно визнаний метод

НАЙПЕРША НАЙКРАЩА НАЙБІЛЬША

УВАГА!

За бажанням можна відразу придбати повний комплект навчальних матеріалів зі знижкою 10%.
Разом з курсом Ви отримуєте БЕЗКОШТОВНО суперобкладинку для підручників та футляр до касет!
Заявки надсилайте за адресою:

310022, Харків, а/с 248 ЄШКО

КУПОН НА БЕЗКОШТОВНИЙ ПРОБНИЙ УРОК

вкажіть назву курсу

Індекс:.......... Місто (село) ....

Область ....

Вулиця..........

№ будинку й квартири....... Ім'я і прізвище..........

1398U

Володимир ШЕРЕМЕТ: Відчуваю причетність до історії

Портрет

—ВИСТАВКУ присвячено п'ятиріччю незалежності України.., — у вустах Володимира ця фраза не звучала як буденна й заялозжена. Чулися урочистість й душевний неспокій.

Ці слова спонукали до рішення: героєм матеріалу має стати мій колега — фоторепортер запорізької міської газети «Наш город» Володимир Шеремет.

Фотосправа у Шереметів — діло сімейне й святе. І не лише тому, що Володя пішов батьківською стежиною. Дружина Наталя — також професійний фотограф.

Минуло 19 років як Володимир удосконалюється у своєму фахові. Тривалий час працював у «Фотографії» разом з батьком. П'ять останніх років присвятив фотожурналістиці. Фотовиставка на честь 5-ї річниці незалежності України — перша персональна. А із запоріжцями він зустрічається щодня: на шпальтах «Нашего города» та обласних «Запорізької правди», «Индустриального Запорожья».

—Мене більше приваблює репортерство, — розповідає він. — І до праці намагаюся ставитися творчо.

—Володю, а як ти насмілився «виставитись»?

—Мені запропонували підготувати виставку. Сказали — на серпень. Тоді зрозумів, що вона співпадає із святкуванням п'ятиріччя незалежності нашої держави. Адже майже всі події, які відбувалися у Запоріжжі, я зафіксував.

—Який хліб важчий — фотографа в ательє чи репортера?

—По-моєму, у кожної людини, яка повністю віддає себе справі, нелегкий хліб. Мені здається, якби займатися чимось іншим, працював би з такою самою віддачею.

—А як Наталя ставиться до твого фоторепортерства?

—Коли ми одружувались, то моя мама попереджала її: «Весело буде!» Наталя добре знає, де і чим я займаюсь, але, відчуваю, хоче, аби більше уваги приділяв сім'ї. У нас дві доньки.

—Володю, а все-таки що для тебе ця перша виставка —спосіб самоутвердження?

—Ще раз усвідомив свою причетність до історичних подій. Дякую за це журналістиці. Вона дала мені те, чого не мав раніше: відчуття — мій знімок потрібен комусь. Сьогодні, просто зараз...

Розмову вів Володимир ДУПАК.

На знімках: Володимир Шеремет; робота фотомайстра.

Про те, що було і буде

Другий співатиме в іншому діапазоні

Уже торішній, 1-й Міжнародний музичний ярмарок в Українському домі призвичаїв громадськість до того, що він виблискує, немов коштовними камінцями, гучними іменами виробників музпродукції та виконавців. 2-й ярмарок, що чекатиме на нас 3—6 жовтня у 19-му павільйоні Національного виставкового центру, буде масштабніший. Передбачено, що у грандіозній музвиставці братимуть участь близько 100 експонентів (торік їх було 70).

Організатори — українсько-британське підприємство «Комора», корпорація «IRIS» та НВЦ — обіцяють насичену програму. Музиканти-профі та любителі ознайомляться із свіжими досягненнями музіндустрії, дізнаються про студії звукозапису, спеціальні видання, фестивалі, телепрограми, фанклуби тощо.

У планах ярмарку також концерти танцювальної музики, «круглий стіл» «Українська культура і музичний ринок», майстер-клас та виступ французького кларнетиста Жана-Луї Рене. Господарі ярмарку акцентують увагу і на фестивалі «Рок-екзистенція». На відкриту сцену НВЦ вийдуть наші команди «Плач Єремії», «Кому вниз», «Всяк випадок», «Вій», «Актус» і навіть «ВВ» у старому складі. Два «живі» концерти отримають у подарунок слухачі від колишнього лідера британського гурту «YES» Ріка Вейкмана.

А на стенді мистецької агенції «Територія А» фани висловлять те, що думають про своїх кумирів.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Київ.

Ім'ям буковинського солов'я

Два дні в буковинському містечку Вижниця, на батьківщині народного артиста України Назарія Яремчука, тривав фестиваль естрадної пісні його імені. Започаткував його вчитель і творчий побратим Назарія Левко Дутківський.

На майданчиках фестивалю змагалися юні таланти з усієї України віком від 14 до 19 років. Журі, очолюване народним артистом України Василем Зінкевичем, назвало кращих. Гран прі та бронзову статуетку із зображенням Назарія Яремчука присудили одеситці Іннесі Машевській. Переможцем також визнано виконавця з Фастова В'ячеслава Кравченка.

У заключному концерті взяли участь Дмитро Гнатюк, Василь Зінкевич, Іван Попович, Олександр Тищенко, Остап Гавриш, Ані Лорак, Каріна Плай, сини Назарія Яремчука — Дмитро та Назар.

На адресу фестивалю надійшло привітання від Президента України Леоніда Кучми.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

На преміальному ганку — композитор, співачка, танцівниця...

Нещодавно в Українському домі відбулася церемонія вручення міжнародних премій «Дружба» та імені С. Гулака-Артемовського столичним діячам культури й мистецтва. З рук академіка Української екологічної академії наук, композитора Людмили Височинської премії отримали президент благодійного культурно-просвітницького фонду «Сім'я майбутнього» Ірина Боровик, лауреат всеукраїнського конкурсу артистів естради, співачка Тетяна Негрій, композитор Юрій Рожков, керівник зразкового ансамблю бального танцю «Фантазія» Галина Бєляєва.

Чимало приємних слів на адресу лауреатів сказали голова Спілки жінок Києва Г. Менжерес, президент літературного фонду України М. Шевченко, народний артист України М. Коломієць, композитор та співак І. Якубовський. Допомогли у проведенні святкового вечора фірма «Слай» і торговий дім «Дарниця».

Погода на вихідні

28 — 29 вересня у південно-східних областях України та на північному заході місцями невеликий дощ. Вітер змінних напрямків, 3 — 8 метрів на секунду.

Температура вночі 4 — 10, вдень 9 — 14 градусів. На півдні — 16 — 21 градус.

На Київщині без істотних опадів, вітер змінних напрямків. Температура 28 вересня вночі 4 — 8, вдень 10 — 15 градусів; 29 вересня вночі — 5 — 10, вдень 12 — 17 градусів.

Український гідрометцентр.

Астрологічний прогноз

на 30 вересня — 6 жовтня

Овен (21.03 — 20.04). Початок тижня більш вдалий, аніж кінець. Середа може виявитися несприятливою для тих, хто народився на початку квітня. Успішними будуть добре організовані справи, а не ті, якими займетеся стихійно.

Телець (21.04 — 20.05). Намагайтеся якомога більше турбуватися про своїх дітей, а також про тих, хто від вас залежить. Ваші інтелектуальні здібності обов'язково помітять і поцінують, тому не соромтеся їх демонструвати. Частіше спілкуйтеся з людьми.

Близнята (21.05 — 21.06). На вас очікують нові знайомства та цікаві новини. Тиждень доволі сприятливий. Використовуйте можливість домогтися найкращих результатів у своєму бізнесі. Знайомство в суботу подарує вам приємні переживання, а музика прикрасить дозвілля.

Рак (22.06 — 21.07). Ваші фінансові справи — на піднесенні. Звичайно, до того часу, поки вони залишаються в межах закону. Неприємностей не передбачається. Однак ви настільки чутливі до впливу Місяця, що в п'ятницю зміна його фази може відбитися на вашому самопочутті. Більше часу приділяйте домашнім справам.

Лев (22.07 — 22.08). Сміливість, ініціатива, наполегливість — складники вашого успіху. Єдиний день, коли ці якості не допоможуть — середа, особливо для тих, хто народився на початку серпня.

Діва (23.08 — 22.09). У серйозних справах ви, безумовно, можете покластися на себе. У щоденному спілкуванні намагайтеся бути більш уважними до тих, хто навколо вас, йти їм назустріч. У суботу ті, хто народився в середині вересня, переконаються в тому, що така лінія поведінки допоможе досягти своєї мети.

Терези (23.09 — 22.10). Найсприятливіший час припадає на початок тижня та його кінець. Можливі цікаві знайомства. Середину тижня краще провести у звичній обстановці. У суботу не слід довіряти своїм почуттям, тому що це призведе до втрат.

Скорпіон (23.10 — 22.11). На початку тижня на вас очікують цікаві знайомства з людьми старшого покоління. Проте коло спілкування слід максимально звузити до того моменту, коли ви відсвяткуєте свій День народження. У суботу друзі можуть підвести вас у фінансових справах, тому краще їх відкласти. Це насамперед стосується тих, хто народився в жовтні.

Стрілець (23.11 — 21.12). Не занепадайте духом, якщо початок видасться вам невдалим. Ви надолужите згаяне у вихідні. У середу вражене самолюбство не повинно стати причиною непродуманих дій у тих, хто народився на початку грудня. Надайте право першого кроку вашим партнерам.

Козеріг (22.12 — 20.01). Люди, як правило, дивуються вашій вимогливості до себе та до інших. І все ж вам не варто перевантажувати себе в цей період, особливо наприкінці робочого тижня.

Водолій (21.01 — 19.02). Найсприятливіший час припадає на початок тижня, тому намагайтеся використати його максимально ефективно. Не дійте самі. Зміцнюйте ваші зв'язки з іноземними партнерами.

Риби (20.02 — 20.03). Вам варто покладатися на своїх колег, а не на власні сили. Не засмучуйтеся через невдалий початок тижня, бо сприятливий час припадає на його кінець. У неділю намагайтеся забезпечити собі спокій.

Афіша вихідних днів

● *Київ*

Державний академічний український театр імені І. Франка: субота — «Мов близнюки» Фрейна; неділя — «Мерлін, або Спустошена країна» Дорста.

Театр драми і комедії на лівому березі: неділя — «Олеся» М. Кропивницького.

● *Одеса*

Академічний театр опери та балету: неділя — опера-балет «Барвінок» В. Філіпенка (о 12-й годині).

Театр музичної комедії імені М. Водяного: субота —оперета «Принцеса цирку» І. Кальмана; неділя — шоу-оперета «Карнавал на Французькому бульварі» за творами відомих композиторів (о 18-й годині).

Початок о 19-й годині.

Наступний номер «Голосу України» вийде 1 жовтня ц.р.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 236869.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311177.